PRZYJĘCIE
w Prezydium Rady Ministrów z okazji Święta Odrodzenia

Dnia 22 bm. w godzinach wieczornych Premier Józef **CYRANKIEWICZ** wydał w Prezydium Rady Ministrów przyjęcie z okazji Narodowego Święta Odrodzenia.

Na przyjęcie przybył witany owacyjnie Prezydent R.P. Bolesław **BIERUT**.

W przyjęciu wzięła udział delegacja Rządu Radzieckiego na czele z Wiceprezesem Rady Ministrów ZSRR Wiaczesławem **MOŁOTOWEM**, w składzie: Marszałek Związku Radzieckiego Gieorgij **ŻUKOW** i ambasador ZSRR w Warszawie A. A. **SOBOLEW**.

Obecne były również zaproszone na uroczystości związane z 7 rocznicą ogłoszenia Manifestu PKWN delegacje rządowe: **NRD, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Bułgarii, Mongolii i Albanii.**

W przyjęciu uczestniczyli członkowie Rady Państwa, Rządu, przedstawiciele KC PZPR, stronnictw politycznych, związków zawodowych, organizacji masowych oraz świata nauki i kultury.

SZTANDAR MŁODYCH
ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, wtorek 24 lipca 1951 r. Nr 174 (382) B — Cena 15 gr

Cały naród obchodził radośnie święto swego wyzwolenia

Uroczysta Akademia w Warszawie z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski

Dnia 21 bm. odbyła się w Warszawie w Państwowym Teatrze Polskim w 7 rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN uroczysta akademia z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski. Akademii przewodniczył Prezes Rady Ministrów — Józef CYRANKIEWICZ.

W Prezydium akademii zajęli miejsca: Prezydent RP Bolesław BIERUT; delegacja Rządu ZSRR — Wicepremier Wiaczesław MOŁOTOW, Marszałek Georgij ŻUKOW, Ambasador Arkadij SOBOLEW; NRD — Wicepremier Walter ULBRICHT; Czechosłowacji — Minister Handlu Zagranicznego Anton GREGOR; Rumunii — Przewodniczący Państwowej Komisji Kontroli Petre BORILA; Węgier — I Wiceminister Obrony Narodowej Gen. Istvan SZABO; Bułgarii — Minister Spraw Zagranicznych — Minczo NEJCZEW; Mongolii — Zastępca Przewodniczącego Prezydium Wielkiego Hurału — CEDYB; Albanii — Wicepremier, Minister Spraw Wewnętrznych Mehmet SZEHU. W Prezydium zasiedli również: Wicepremierzy Rządu RP Hilary MINC, Aleksander ZAWADZKI, Hilary CHEŁCHOWSKI, Minister Obrony Narodowej Marszałek Polski Konstanty ROKOSSOWSKI, Marszałek Sejmu — Władysław KOWALSKI, Wicemarszałkowie Sejmu — Roman ZAMBROWSKI, Wacław BARCIKOWSKI, Sekretarze KC PZPR — Franciszek MAZUR i Edward OCHAB, Członkowie Biura Politycznego KC PZPR — Stanisław RADKIEWICZ, Adam RAPACKI i Stefan MATUSZEWSKI, Minister Spraw Zagranicznych — Stanisław SKRZESZEWSKI, Przewodniczący Prezydium St. RN — Jerzy ALBRECHT, Wiceprzewodniczący PKOP — Jerzy PUTRAMENT, Przewodniczący Zarządu Głównego ZMP — Władysław MATWIN, przodownicy pracy — CIESZKOWSKI i SKÓRZYŃSKI, Sekretarz KW PZPR — LUTEK, prof. KURATOWSKI, Sekretarz CRZZ — KOWALCZYK i Przewodnicząca Ligi Kobiet — Alicja MUSIAŁOWA.

Na akademii obecni byli również przedstawiciele Korpusu Dyplomatycznego, akredytowani w Warszawie.

Salę teatru szczelnie wypełnili przedstawiciele społeczeństwa.

Po odegraniu Hymnu Narodowego uroczystą akademię otworzył Prezes Rady Ministrów Józef CYRANKIEWICZ.

Pierwszy przemawiał, powitany niemilknącymi oklaskami, Prezydent RP — Bolesław BIERUT. Następnie wygłosił przemówienie Wicepremier ZSRR — Wiaczesław MOŁOTOW po czym zabrał głos Marszałek Związku Radzieckiego — Georgij ŻUKOW. Członków rządowej delegacji radzieckiej powitali zebrani długo niemilknącymi owacjami na cześć Związku Radzieckiego, Generalissimusa STALINA i przyjaźni polsko-radzieckiej.

Następnie przemawiali: przedstawiciele delegacji rządowych: NRD — Wicepremier Walter ULBRICHT, Czechosłowacji — Minister Handlu Zagranicznego — Anton GREGOR, Rumunii — Przewodniczący Państwowej Komisji Kontroli — Petre BORILA, Węgier — I Wiceminister Obrony Narodowej Gen. Istvan SZABO, Bułgarii — Minister Spraw Zagranicznych — Minczo NEJCZEW, Mongolii — Zastępca Przewodniczącego Prezydium Wielkiego Hurału — CEDYB, oraz Albanii — Wicepremier i Minister Spraw Wewnętrznych — Mehmet SZEHU.

Część oficjalną akademii zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

W części artystycznej wystąpił Państwowy Zespół Pieśni i Tańca „MAZOWSZE" oraz orkiestra FILHARMONII WARSZAWSKIEJ.

*

Na stronie 2-ej i 3-ej zamieszczamy przemówienie Prezydenta RP Bolesława BIERUTA, Wicepremiera Rządu ZSRR Wiaczesława MOŁOTOWA, Marszałka ŻUKOWA, oraz przewodniczących delegacji rządowych NRD i krajów demokracji ludowej.

Radziecka delegacja rządowa z Wicepremierem Mołotowem na czele przybyła do Polski

Na uroczystości, związane z Narodowym Świętem Odrodzenia Polski, na zaproszenie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, przybyła dnia 21 bm. delegacja Rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w składzie: przewodniczący delegacji — wiceprezes Rady Ministrów ZSRR — W. M. MOŁOTOW oraz marszałek Związku Radzieckiego — G. K. ŻUKOW. W skład delegacji wchodzi również ambasador ZSRR w Polsce — A. A. SOBOLEW.

Na granicy w Terespolu delegację powitali: wiceprezes Rady Ministrów Hilary MINC, minister Spraw Zagranicznych — Stanisław SKRZESZEWSKI i Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej — gen. bryg. Marian NASZKOWSKI.

Po przybyciu specjalnego pociągu na terytorium Polski, kompania WP na stacji kolejowej w Terespolu oddała delegacji honory wojskowe.

Na dworcu w Warszawie Delegację Rządu Radzieckiego witali: Prezes Rady Ministrów — Józef CYRANKIEWICZ, Marszałek Sejmu — Władysław KOWALSKI, członkowie Rady Państwa, minister Obrony Narodowej — Marszałek Polski Konstanty ROKOSSOWSKI, członkowie Rządu, sekretarze KC PZPR, dyrektor Protokółu Dyplomatycznego MSZ — BARTOL.

Na dworcu obecny był Ambasador ZSRR w Warszawie A. A. SOBOLEW wraz z dyplomatycznymi pracownikami Ambasady ZSRR. Obecni byli również przedstawiciele korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Warszawie.

Kompania honorowa Wojska Polskiego na stacji kolejowej w Warszawie oddała Delegacji Rządu Radzieckiego honory wojskowe.

Wojsko Polskie — potężną siłą w obronie pokoju i Ojczyzny budującej socjalizm

Wspaniała defilada na pl. Dzierżyńskiego w Warszawie

(Obsługa własna)

Wokół ogromnego placu Dzierżyńskiego bielą się w słońcu nowowykończone, udekorowane czerwonymi i biało-czerwonymi sztandarami gmachy. W perspektywie — zarysy czerwonych bloków Muranowa. Okna niewykończonych jeszcze budynków u zbiegu Nowej Marszałkowskiej i Leszna — szczelnie wypełnione są głowami. Pełne są również i dachy.

U stóp postumentu, uroczyście wczoraj odsłoniętego, smukłego pomnika Feliksa DZIERŻYŃSKIEGO — morze kwiatów i wieńców. „...Sądzę, że Warszawa, która wszystkich nas pociąga ku sobie, zbierze nas razem w innych warunkach, w innym życiu... Życie zakwitnie... prędzej i silniej" — tak pisał „Żelazny Feliks" z katorgi orłowskiej w 1915 r.

Wokół ogromnego Placu Dzierżyńskiego zebrały się dziś dziesiątki tysięcy ludzi: robotników, chłopów, żołnierzy pracującej inteligencji, młodzieży — budowniczych i obrońców Ludowej Polski, radośnie obchodzących Święto Wyzwolenia.

Na Placu im. Feliksa Dzierżyńskiego ustawiły się zwarte czworoboki wojska. Punktualnie o godz. 10-ej rozlega się komenda: Baczność! Prezentuj broń! Rozbrzmiewają dźwięki Hymnu Narodowego.

Na defiladę przybywa Prezydent RP. BOLESŁAW BIERUT a wraz z nim wicepremier ZSRR WIACZESŁAW MOŁOTOW i Marszałek Związku Radzieckiego GEORGIJ ŻUKOW.

Witani długotrwałą, serdeczną owacją tłumów zajmują oni miejsca na trybunie honorowej, ustawionej na przeciwko odsłoniętego w przeddzień Święta pomnika płomiennego polskiego rewolucjonisty — FELIKSA DZIERŻYŃSKIEGO. Na trybunę honorową wchodzą również członkowie Rządu z premierem CYRANKIEWICZEM na czele, Marszałek Sejmu WŁADYSŁAW KOWALSKI, członkowie Rady Państwa, członkowie Biura Politycznego KC PZPR. Obecni są również członkowie delegacji rządowych, przybyłych na uroczystości Święta Odrodzenia. Na sąsiedniej trybunie — przedstawiciele dyplomatyczni państw obcych, akredytowani w Warszawie.

Od strony Alei gen. Świerczewskiego galopuje na koniu **Marszałek ROKOSSOWSKI.** Zrywają się okrzyki, oklaski. Tow. Rokossowski przyjmuje meldunek od gen. **Popławskiego,** poczem podjeżdża przed front każdej ze stojących przed trybuną jednostek i pozdrawia żołnierzy. Gromka odpowiedź: **„Czołem, Obywatelu Marszałku!"**

Marszałek wchodzi na trybunę. Rozbrzmiewa głos **Premiera CYRANKIEWICZA** (przemówienie podajemy osobno).

Oddziały gotują się do defilady. Naprzeciw trybuny stanęła 500-osobowa orkiestra.

...Idą **podchorążacy** W wyrównanych, karnych szeregach kroczą synowie robotników, chłopów i inteligencji pracującej — przyszli dowódcy ludowego wojska. Wśród nich — coraz liczniejsze szeregi przodowników wyszkolenia bojowego i politycznego.

Idą **kadeci.** Zrywają się burzliwe oklaski. Na trybunach, stojący dalej gorączkowo podają kwiaty do przodu. To dla kadetów, dla naszych najmłodszych żołnierzy, dla naszej przyszłej kadry oficerskiej.

Przed trybuną defilują **Kościuszkowcy.** Prowadzi ich sztandar, okryty chwałą zwycięstw pod Lenino, Warszawą, Berlinem. Dywizja ta pierwsza ruszyła do boju o Polskę Ludową. Dziś postawą swoją demonstruje, że stoi niezachwianie w służbie narodu, czujnie strzeże budującej socjalizm Ojczyzny. Na sztandarach lśnią litery: **„Za wolność i lud"**, na piersiach oficerów — odznaczenia w walce za wolność i lud zdobyte.

Maszerują podchorążowie i żołnierze **KBW, WOP-u** — idą ci, którzy czujnie strzegą naszych granic, którzy ofiarnie strzegą pokoju i bezpieczeństwa w naszym kraju, ochraniając go przed wrogą, opłacaną przez imperialistów dywersją. Maszerują **marynarze.** Miarowo stukają o jezdnię podkute buty. „Baczność! Na praaawo patrz! Baczność, spocznij!" — pada jedna komenda za drugą. Za każdym razem nowe oklaski, za każdym razem nowe okrzyki.

„Niech żyje Ludowe Wojsko Polskie!"

W górze słychać warkot motorów — to **samoloty.** Biało-czerwone kwadraty na skrzydłach. Wszystkie głowy kierują się ku niebu. Wtem zza horyzontu śmignęły **samoloty odrzutowe.** Mijają defilujące eskadry i nikną znowu za dachami domów. Przyglądający się defiladzie pozdrawiają lotników rękami **„Niech żyje polskie lotnictwo"**.

Jadą kolumny zmotoryzowane...

A na ziemi rozpoczyna się defilada niekończących się kolumn wojsk zmotoryzowanych. **Rośnie nieustannie nasza siła obronna. Nasze wojsko, to ważna część składowa sił stojących na straży pokoju, na straży zdobyczy budującego socjalizm ludu, na straży granic wyzwolonej Polski, która stała się prawdziwą Ojczyzną dla narodu polskiego dla ludu pracującego.**

Defiladę jednostek zmotoryzowanych otwierają kolumny **motocykli**, na których umieszczone są karabiny maszynowe. Podbiegają kobiety, dziewczęta z kwiatami — po chwili nie ma już maszyny, nie przystrojonej bukietem kwiatów.

Na sunących bezszelestnie samochodach, wyprostowani siedzą żołnierze w lekkich, letnich mundurach, w rękach ściskają automaty. Wysoki ZMP-owiec podnosi goszczącą w Polsce małą pionierkę z NRD — pomaga jej podać kwiaty żołnierzom. Obok matka podaje swojej córeczce bukiet i biegnie z nią w kierunku samochodu — dziewczynka z przejęciem wręcza kwiaty uśmiechającym się do niej żołnierzom.

Entuzjazm i burza oklasków wita długą kolumnę samochodów, wiozących oddziały młodych, uśmiechniętych **spadochroniarzy.** W oczach zebranych — duma, **zaufanie do naszych sił zbrojnych, które podwyższają z dnia na dzień poziom wyszkolenia, mistrzowsko władają bronią i coraz nowocześniejszym sprzętem bojowym,** zaufanie **do rosnącej siły i gotowości bojowej Wojska Polskiego stojącego zdecydowanie na straży pokoju i wolności naszej Ojczyzny.**

Z wyżyn postumentu patrzy na defiladę towarzysz **DZIERŻYŃSKI** — który mówił: **„Ani na chwilę nie zapominajcie o**

(Ciąg dalszy na str. 4)

„...Na sunących bezszelestnie samochodach siedzą wyprostowani żołnierze, w lekkich letnich mundurach w rękach ściskają automaty..."

Foto CAF

Depesze gratulacyjne
z okazji Święta Odrodzenia Polski

Do premiera Rzeczypospolitej Polskiej Towarzysza Józefa CYRANKIEWICZA.

Warszawa

Z okazji Narodowego Święta Rzeczypospolitej Polskiej proszę przyjąć, Towarzyszu Premierze, moje przyjacielskie pozdrowienia dla narodu polskiego, Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i dla Was osobiście, a także życzenia dalszych osiągnięć i rozkwitu ludowo-demokratycznej Polski.

J. STALIN

Towarzysz Bolesław BIERUT Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

Proszę przyjąć, Towarzyszu Prezydencie, z okazji Święta Odrodzenia, w siódmą rocznicę wyzwolenia Rzeczypospolitej Polskiej, serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia, które składam w imieniu Prezydium Najwyższej Rady Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz w moim osobistym.

N. SZWERNIK

Do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Bolesława BIERUTA

Warszawa

Z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski, przesyłam Waszej Ekscelencji i Narodowi Polskiemu w imieniu Rządu i Narodu Chińskiej Republiki Ludowej, gorące pozdrowienia i życzę Narodowi Polskiemu nowych sukcesów w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

MAO TSE-TUNG
Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej

Pan Bolesław BIERUT Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

W siódmą rocznicę wyzwolenia Rzeczypospolitej Polskiej przesyłam Panu i w Pańskiej Osobie narodowi polskiemu wytrwale i przykładnie realizującemu socjalizm oraz jego rządowi, najserdeczniejsze pozdrowienia w imieniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jak i w imieniu wszystkich miłujących pokój Niemców i moim własnym.

Po zawarciu tak ważnych umów dla rozwoju obu naszych narodów, po wizytach państwowych, które przebiegły w duchu prawdziwej przyjaźni, dzień 22 lipca jest nie tylko wielkim Świętem Narodu Polskiego, lecz ma on również wielkie znaczenie dla politycznego, gospodarczego i kulturalnego rozwoju całych Niemiec.

Ten tak przełomowy historyczny zwrot w stosunkach obu naszych narodów umożliwiony został przez powstanie Polski Ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Mym pozdrowieniom i życzeniom towarzyszy przeświadczenie, że dobrosąsiedzka i przyjazna współpraca między narodem polskim i niemieckim jak i wspólna trwała przyjaźń z Wielkim Związkiem Radzieckim są bardzo poważnym wkładem w dzieło zabezpieczenia światowego pokoju w Europie i umocnienia światowego obozu pokoju, na którego czele stoją niezwyciężone narody Związku Radzieckiego.

Proszę przyjąć, Panie Prezydencie, wyrazy mego najwyższego poważania.

Wilhelm PIECK
Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Ponadto z okazji Święta Odrodzenia depesze gratulacyjne nadesłali:

Prezydent Republiki Czechosłowackiej Klement Gottwald, Przewodniczący Prezydium Wielkiego Narodowego Zgromadzenia Rumuńskiej Republiki Ludowej, Prof. Dr K. I. Parhon, Przewodniczący Prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej Sandor Ronai, Przewodniczący Prezydium Narodowego Zebrania Bułgarskiej Republiki Ludowej Georgij Damianow, Przewodniczący Prezydium Zgromadzenia Ludowego Albańskiej Republiki Ludowej Dr Omer Nishani, Przewodniczący Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohl, Prezes Rady Ministrów Republiki Czechosłowackiej Anton Zapotocky, Przewodniczący Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej Dr Petru Groza, Przewodniczący Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej Istwan Dobi, Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej W. Czerwenkow, Przewodniczący Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowej Kim Ir-sen, Premier Mongolskiej Republiki Ludowej Marszałek H. Czojbałsan, Przewodniczący Rady Ministrów Albańskiej Republiki Ludowej Enver Hodża, J. K. M. Mohammad Roza Pahlevi — cesarz Iranu, J. K. M. Król Egiptu Farouk, J. K. M. Król Belgii Baudouin, Prezydent Francji V. Auriol, Prezydent Turcji Celal Bayar, Generalny Gubernator Pakistanu Khwaja Nazimuddin.

W hołdzie żołnierzom Armii Radzieckiej...

22 bm. odbyła się na **Cmentarzu Żołnierzy Radzieckich w Warszawie** uroczystość złożenia wieńców w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Rządu i Wojska Polskiego oraz przez zagraniczne delegacje rządowe, przebywające w Warszawie z okazji obchodu Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Przed pomnikiem Żołnierzy Radzieckich, poległych w bojach o wyzwolenie Polski, wieńce złożyli: w imieniu **Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej** — Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta R. P. Minister **Marian Rybicki,** w imieniu **Rządu R. P.** Wicepremier **Hilary Chełchowski,** Minister Spraw Zagranicznych **Dr Stanisław Skrzeszewski,** Minister Przemysłu Ciężkiego **Julian Tokarski,** Minister Poczt i Telegrafów **Prof. Dr Wacław Szymanowski** i Wiceminister Spraw Zagranicznych, **Stefan Wierbłowski** oraz w imieniu **Ministra Obrony Narodowej** — Wiceminister Generał Brygady **Marian Naszkowski,** Generał Brygady **Antoni Siwicki** i Generał Brygady **Mieczysław Melenas.**

Następnie wieńce złożyli: Ambasador ZSRR **Arkadij A. Sobolew** w imieniu **delegacji Rządowej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich** oraz Attache Wojskowy Generał Major **Iwan K. Kozak** w imieniu **Ambasady ZSRR w Polsce.** Z kolei złożyły wieńce Delegacje Rządowe: **Niemieckiej Republiki Demokratycznej** pod przewodnictwem **Wicepremiera Waltera Ulbrichta, Czechosłowacji** — pod przewodnictwem Ministra Handlu Zagranicznego **Antona Gregora, Rumunii** — pod przewodnictwem Prezesa Komisji Kontroli Państwa **Petre Borila, Węgier** — pod przewodnictwem I Wiceministra Obrony Narodowej Generała **Istwana Szabo, Bułgarii** — pod przewodnictwem Ministra Spraw Zagranicznych **Minczo Nejczewa, Mongolii** — pod przewodnictwem Zastępcy Przewodniczącego Prezydium Wielkiego Hurału **Cedyba** oraz **Albanii** — pod przewodnictwem Wicepremiera **Mehmeta Shehu.** Kompania honorowa Wojska Polskiego oddała honory wojskowe. Orkiestra odegrała Hymn Narodowy Polski i Radziecki.

Podobna uroczystość odbyła się również przy Grobie Nieznanego Żołnierza.

Naprzód — po nowe osiągnięcia i zwycięstwa narodu polskiego

Przemówienie Prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza wygłoszone w dniu 22 lipca 1951 r. na defiladzie z okazji 7 rocznicy Wyzwolenia

Obywatele, Rodacy!

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Obywatela Bolesława **BIERUTA** i w imieniu Rządu Rzeczypospolitej najserdeczniej pozdrawiam w siódmą rocznicę powstania Polski Ludowej naród polski, budujący swą przyszłość, naród walczący o pokój, naród — który staje się coraz mocniejszym ogniwem w niezwyciężonym i wciąż rosnącym obozie pokoju i postępu, w obozie którego siła i rosnąca prężność jest nadzieją całej ludzkości.

Pozdrawiam bohaterską przodowniczkę narodu — polską klasę robotniczą, której walka w bratnim sojuszu z chłopami umocniła w Polsce władzę ludową i która prowadziła — i prowadzi — od siedmiu lat nasz kraj po drodze odbudowy, po drodze wszechstronnego rozwoju, po drodze szybkiego uprzemysłowienia i nadrobienia wiekowych opóźnień i zacofania.

W szczególności pozdrawiam wszystkich bohaterów pracy socjalistycznej, przodowników pracy i racjonalizatorów, torujących drogę wszystkim pracującym do szybszego budownictwa zrębów Polski silnej, Polski uprzemysłowionej.

Pozdrawiam szerokie rzesze pracujących chłopów, którzy ramię w ramię z klasą robotniczą przyczyniają się do wzrostu dobrobytu naszej ojczyzny.

Pozdrawiam szerokie rzesze inteligencji polskiej, inżynierów i techników, nauczycieli i naukowców, pracowników sztuki, którzy dzielnie dotrzymując kroku klasie robotniczej, pomnażają nasze osiągnięcia.

Wszyscy, cały naród, z dumą i miłością patrzy w dniu Święta Odrodzenia Polski na tych, którzy są jego przyszłością — na polską młodzież.

Tak jak myśl o młodym pokoleniu i o walce o jego szczęście i przyszłość dodaje sił i energii w pracy nam wszystkim, tak samo porywające osiągnięcia i zwycięstwa Polski Ludowej zapalają naszą młodzież coraz mocniejszym ogniem entuzjazmu w pracy nad realizacją naszych zadań.

Naród nasz w siódmą rocznicę odrodzenia Polski, naród, który tyle zapału i wysiłku i swojej niespożytej żywotności wkłada w dzieło budowy szczęśliwej przyszłości, ze szczególną radością i dumą wita defilujące dziś na ulicach Warszawy, okryte chwałą zwycięskich zmagań z hitlerowskim najeźdźcą, zespolone w nierozerwalnym braterstwie broni z Armią Radziecką — Odrodzone Wojsko Polskie.

Wszystkim żołnierzom, oficerom i generałom Wojska Polskiego przesyłamy dziś gorące pozdrowienia i życzenia, aby pod dowództwem wiernego syna Warszawy, bohatera Stalingradu, Marszałka Polski **ROKOSSOWSKIEGO,** rozwijając dalej swoje wyszkolenie bojowe i obywatelskie, stanowiło mocne ogniwo sił stojących na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny i wszystkich narodów miłujących pokój.

Wspaniałym wyrazem zwartości obozu pokoju i postępu, wspaniałym wyrazem międzynarodowej solidarności, jest obecność na naszym Święcie Odrodzenia Polski licznych delegacji z zaprzyjaźnionych krajów. Szczególnie gorąco wita cały naród polski przybycie na nasze Święto przedstawiciela Związku Radzieckiego, przedstawiciela kraju, który dla wszystkich narodów miłujących pokój jest nadzieją i gwarancją zwycięstwa sił pokoju, który jest ostoją sił pokoju, przedstawiciela i najbliższego współpracownika Wielkiego **STALINA** — towarzysza Wiaczesława Michajłowicza **MOŁOTOWA.**

Witamy także serdecznie jednego ze zwycięskich i okrytych sławą marszałków Związku Radzieckiego — towarzysza **ŻUKOWA.**

Braterstwo przyjaźni naszych narodów — braterstwo broni naszych armii — wszechstronna pomoc Związku Radzieckiego — to fundament naszej niepodległości i gwarancji naszego rozwoju. Siedem lat naszych osiągnięć i zwycięstw jest tego bezsprzecznym i historycznym dowodem.

Dzisiejsze Święto Odrodzenia Polski jest równocześnie dniem dalszej mobilizacji całego narodu do zwiększenia i przyśpieszenia wysiłków w dalszej budowie szczęśliwej przyszłości naszej ojczyzny.

A WIĘC NAPRZÓD — PO NOWE OSIĄGNIĘCIA I ZWYCIĘSTWA NARODU POLSKIEGO!

NIECH ŻYJE PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ OBYWATEL BOLESŁAW BIERUT!

NIECH ŻYJE WIELKI PRZYJACIEL POLSKIEGO NARODU — WÓDZ OBOZU POKOJU — GENERALISSIMUS STALIN!

Wicepremier Rządu Radzieckiego W. M. Mołotow zwiedził Warszawę

Wicepremier Rządu Związku Radzieckiego Wiaczesław **M. Mołotow** w godzinach popołudniowych dnia 22 bm. zwiedził Warszawę.

Wicepremier **W. M. Mołotow** odwiedził fabrykę Samochodów Osobowych na **Żeraniu** oraz fabrykę im. **Kasprzaka.**

Wicepremier **W. M. Mołotow** zwiedził również szereg osiedli mieszkaniowych, m. in. **Muranów, Mirów i Młynów.**

Wicepremierowi **W. M. Mołotowowi** towarzyszył wicepremier Rządu R.P. Hilary **Minc,** zaś szczegółowych objaśnień udzielał główny architekt Warszawy Józef **Sigalin.**

Jadą „Katiusze" — wsławione w bojach z hitlerowskim najeźdźcą. Wita je burza oklasków..."

Foto CAF

Wzmacniajmy jeszcze głębiej patriotyczną jedność narodu w walce o pokój i Plan 6-letni

Przemówienie Prezydenta RP tow. Bolesława Bieruta wygłoszone na uroczystej akademii w Warszawie w dniu 21 lipca 1951 roku

Po raz siódmy obchodzimy dziś uroczyście dzień wyzwolenia Polski spod jarzma hitlerowskiej okupacji, dzień wskrzeszenia Polski jako państwa demokracji ludowej.

Tak jak co roku w rocznicę naszego wyzwolenia oglądamy się na przebytą przez nas drogę i dokonywujemy przeglądu wykonanej przez nasz naród pracy.

Siedem lat temu, gdy zwycięskie wojska radzieckie i towarzyszące im wojska polskie pędząc precz hitlerowskich najeźdźców wkraczały na naszą ziemię, Polska stała jeszcze w ogniu straszliwej wojny. Na większości terytorium polskiego panoszył się jeszcze wróg. Kiedy w ślad za zwycięskim pochodem wyzwoleńczych wojsk Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, a później Tymczasowy Rząd Polski, obejmowały władzę nad oswobodzoną ziemią, stawał przed nami obraz straszliwych ruin i zgliszcz, zniszczonych i spalonych miast i wsi, rozbitych fabryk i warsztatów, złupionych i wyludnionych gospodarstw rolnych, sparaliżowanej komunikacji i łączności, obraz zniszczeń wojennych, jakich nie znała dotąd historia, obraz cierpień i męczeństwa narodu nie zapisanych dotąd nigdy przez dzieje.

Już wtedy wiekopomny Manifest Lipcowy wyznaczył drogi odbudowy naszego kraju i rozwoju naszego narodu. Już wtedy, zgodnie z wolą narodu Manifest Lipcowy wezwał najszersze masy do tworzenia Władzy Ludowej, do obalenia panowania obszarników i kapitalistów, do wyrwania Polski spod jarzma obcych imperialistów, do oparcia suwerenności i niepodległości Polski na wieczystym sojuszu ze Związkiem Radzieckim, do utrwalenia granic Polski na Odrze, Nysie i Bałtyku. *(długo niemilknące oklaski).*

Polska stała się zwartym, mocnym państwem ludowym

Przez siedem lat szliśmy wiernie drogą wyznaczoną przez historyczny Manifest Lipcowy.

W ciągu tych siedmiu lat zmieniał się twórczo naród polski.

Ze społeczeństwa, w którym panowali obszarnicy i kapitaliści, z którego wysysały krew i wszystkie siły żywotne niezliczone pijawki kapitału międzynarodowego,

w którym chłop nie miał ziemi, robotnik nie miał pracy, a inteligent pracujący nie znajdywał możliwości wykorzystania swych kwalifikacji,

w którym niszczały siły i talenty twórcze naszego narodu,

w którym ramami życia społecznego była przemoc, a nakazem pałka policyjna i faszyzm,

ze społeczeństwa zepchniętego w przepaść klęski wrześniowej — naród polski wydźwignął się, wyrósł i zmienił w ciągu minionych siedmiu lat, pomnażając nieporównanie swe siły i zabezpieczając najpomyślniejsze warunki dalszego rozwoju.

Jesteśmy dziś społeczeństwem w którym każdy dzień życia stanowi przybytek sił materialnych i twórczych. Jesteśmy narodem wolnym, który podlega tylko sam sobie i własnym stanowionym przez siebie prawom i dążeniom.

I dziś z uczuciem zadowolenia i dumy z naszego narodu patrzymy na wyniki osiągnięte w ciągu siedmiu lat twardej pracy i ofiarnych wysiłków najszerszych polskich mas ludowych. *(oklaski).*

W rezultacie tych wysiłków Polska stała się zwartym, mocnym Państwem Ludowym. W rezultacie tych wysiłków władza przeszła niepodzielnie w ręce mas ludowych. Przepędziwszy obszarników i kapitalistów, wyrwawszy Polskę spod władzy rodzimego i zagranicznego kapitału, masy ludowe rozwinęły olbrzymią aktywność, wykazały nieprzebraną moc i siłę i dokonały dzieła odbudowy i rozwoju kraju w tempie i na skalę nieznaną nigdy dotąd w dziejach naszego narodu.

Zgodnie z wolą narodu, zgodnie z dążeniami wielu pokoleń polskich rewolucjonistów, których tylu padło w walce z przemocą obcych zaborców i rodzimą reakcją, w oparciu o przykład i pomoc Związku Radzieckiego, Polska weszła w sposób trwały na drogę budownictwa socjalistycznego. *(niemilknąca owacja na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej).*

Wyniki 7 lat twardej i ofiarnej pracy

Wypełniwszy zwycięsko i przedterminowo trzyletni plan odbudowy kraju i realizując z powodzeniem 6-letni plan budowy podstaw socjalizmu nie tylko odbudowaliśmy nasz przemysł, ale zrobiliśmy wielki krok naprzód na drodze do socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Wartość produkcji przemysłowej na głowę ludności stanowi dziś 364 procent w stosunku do wartości produkcji przemysłowej na głowę ludności w okresie przedwojennym. Oznacza to, że ponad trzy i półkrotnie powiększyliśmy naszą moc przemysłową. Rozwijając i przebudowując nasz przemysł, podnieśliśmy znacznie poziom techniczny naszej produkcji i stworzyliśmy szereg nowych gałęzi przemysłu, nieznanych w Polsce przedwojennej. **Nie mieliśmy przed wojną w Polsce produkcji ciężkich i specjalnych obrabiarek, a dziś ją mamy. Nie mieliśmy przed wojną produkcji traktorów i samochodów ciężarowych, nie mieliśmy produkcji statków morskich, a dziś ją mamy. Nie mieliśmy przed wojną rozwiniętej produkcji urządzeń przemysłowych dla przemysłu hutniczego, węglowego, chemicznego, papierniczego itd., a dziś ją mamy. Nie mieliśmy przed wojną produkcji syntezy chemicznej, a dziś ją mamy. Nie mieliśmy przed wojną produkcji nowoczesnego włókna sztucznego, a dziś ją mamy.**

Jednocześnie szybko rozwinęło się rolnictwo polskie. Korzystając z wszechstronnej pomocy państwa, ze wzmożonego zaopatrzenia w nawozy sztuczne i maszyny rolnicze, chłopi pracujący, po przepędzeniu obszarników, potrafili podnieść swe gospodarstwa z ruiny powojennej, zaorać miliony hektarów odłogów, rozwinąć szybko produkcję roślinną i hodowlę. Rozwinęły się Państwowe Gospodarstwa Rolne. Powstały pierwsze spółdzielnie produkcyjne. **Produkcja rolnicza w przeliczeniu na jednego mieszkańca znacznie przekroczyła poziom przedwojenny i stanowi dziś 142 procent w stosunku do przedwojennego okresu.**

Poprawiła się w wysokim stopniu stopa materialna ludności pracującej. Nie ma już u nas w Polsce ludzi głodnych i obdartych, nie ma już u nas ludzi bezdomnych i bezrobotnych. Nad nikim w Polsce nie ciąży widmo nędzy i bezrobocia, widmo głodu i bezdomności. Niemal całkowicie został zlikwidowany analfabetyzm, rozwinęło się i rozkwitło szkolnictwo powszechne i zawodowe, średnie i wyższe.

Prawo do pracy, do wypoczynku, do opieki lekarskiej, do nauki — z dziedziny marzeń przeszło do dziedziny faktów i dziś korzystają z tych podstawowych praw najszersze masy pracujące naszego kraju.

Olbrzymia aktywność całego narodu w walce o plan 6-letni

Takie rezultaty pracy naszego narodu, który wszedł na drogę budownictwa socjalistycznego, możemy i powinniśmy dziś, w siódmą rocznicę wyzwolenia Polski spod okupacji hitlerowskiej, podkreślić z dumą i zadowoleniem.

W całym naszym kraju wre twórcza praca. **Milion ludzi pośrednio lub bezpośrednio pracuje dziś w Polsce przy nowym budownictwie, dla przemysłu, dla rolnictwa, dla komunikacji, przy budownictwie urządzeń kulturalnych i socjalnych.**

W Polsce Ludowej wydajemy dziś na głowę mieszkańca na nowe budownictwo niemal pięciokrotnie więcej niż przed wojną nawet w najlepszych latach tak zwanej koniunktury gospodarczej.

Jesteśmy dopiero w drugim roku wielkiego planu 6-letniego, czeka nas jeszcze wielka praca i wielki wysiłek i niejedna jeszcze trudność do przełamania. Ale otwierają się przed nami widoczne już dla każdego wielkie i radosne perspektywy mocnej, wysoko uprzemysłowionej, kulturalnej, bogatej i szczęśliwej Polski. Otwierają się przed nami perspektywy szczęśliwego, kulturalnego, pełnego wszechstronnego życia naszego narodu. Każdy miesiąc naszej pracy nadrabia lata uprzedniego wiekowego zacofania i zaniedbania.

Każdy rok naszej pracy nadrabia dziesięciolecia.

Rozumie to każdy Polak i stąd ta olbrzymia aktywność całego narodu, robotników, chłopów i inteligencji w walce o plan 6-letni.

W miarę postępu budownictwa socjalistycznego w naszym kraju—naród nasz coraz wyraźniej kształtuje się jako naród socjalistyczny. Coraz bardziej umacnia się narodowy front walki o pokój i plan 6-letni. Wykuwa się w walce z trudnościami i rośnie patriotyczna jedność naszego narodu wokół podstawowych haseł frontu narodowego. Czyż nie jest tego dowodem twórcza i ofiarna praca robotników, chłopów i inteligencji pracującej na wszystkich odcinkach wielkiego pokojowego budownictwa? Czyż nie jest tego dowodem to jednomyślne poparcie, którego udzielił naród polski apelowi sztokholmskiemu i wezwaniu do zawarcia paktu pokoju między pięcioma mocarstwami? Czyż nie jest tego dowodem to powszechne i pełne poparcie, które zostało udzielone przez cały naród polski Pożyczce Narodowej rozpisanej przez Rząd Rzeczypospolitej dla rozwoju sił Polski?

Naród polski jest dziś na tyle zwarty, jednolity, przeniknięty jedną wielką ideą, jakim nigdy nie był w poprzednich swych dziejach.

Ideą tą jest budowa społeczeństwa bezklasowego, wolnego od wyzysku, od przemocy, od głodu i bezrobocia, od przywilejów magnacko-kapitalistycznych i nędzy chłopsko-robotniczej.

Ideą tą jest budowa Polski silnej, niepodległej, walczącej o trwały pokój i szacunek wzajemny wolnych narodów, o ich pogłębiającą się wciąż przyjaźń.

Niewzruszony wzajemny szacunek i braterstwo łączą naród polski z narodami potężnego Kraju Rad

Żywym, wymownym i wspaniałym przykładem urzeczywistniania tej idei jest między innymi nasze dzisiejsze święto narodowe. Naród polski gości dziś u siebie delegacje wszystkich sąsiadujących z Polską krajów i narodów, co było nie do pomyślenia w warunkach dawnych, przedwojennych stosunków społecznych. Warto przecież przypomnieć, że Polska sanacyjna znajdowała się stale w nieprzyjaznych stosunkach ze wszystkimi sąsiednimi państwami, a jedyna próba „przyjaźni" rządów piłsudczyzny z hitlerowskimi agresorami skończyła się, bo musiała się skończyć dla narodu polskiego katastrofą. Dziś Polska Ludowa — wierna idei przyjaźni międzynarodowej, gości w dniu swego święta narodowego delegacje reprezentujące twórcze i postępowe siły świata — w tej liczbie również siły postępowe szeregu krajów kapitalistycznych. Łączy nas bowiem wspólna i wielka idea oraz niezłomna wola walki o pokój, o postęp, o braterstwo, o szczęśliwą i twórczą przyszłość całego społeczeństwa ludzkiego. *(oklaski).*

O urzeczywistnienie tej najwspanialszej idei ogólnoludzkiej walczyli od wieków najwięksi i najofiarniejsi bojownicy ludzkości.

O urzeczywistnienie tej idei braterstwa międzynarodowego walczyli Marks i Engels, Lenin i Stalin, walczyli o nią najwięksi rewolucjoniści polscy: Adam Mickiewicz i Jarosław Dąbrowski, Ludwik Waryński

(Dalszy ciąg na str. 3)

Narody nasze kroczą pod wspólnym sztandarem, zmierzają do jednego wspólnego celu

Przemówienie Wicepremiera ZSRR tow. W. M. Mołotowa wygłoszone na uroczystej Akademii w Warszawie w dniu 21 lipca 1951 roku

Towarzysze!

W imieniu rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), w imieniu narodu radzieckiego, radzieckich sił zbrojnych i osobiście towarzysza Stalina, delegacja radziecka wita bratersko i pozdrawia serdecznie Was i cały naród polski z okazji święta VII rocznicy odrodzenia Polski. *(Długotrwałe, burzliwe owacje. Wszyscy wstają. Długo nie milkną okrzyki na cześć towarzysza Stalina).*

Siedem lat temu rozpoczęła się nowa historia narodu polskiego, rozpoczęło się prawdziwe narodowe i społeczne odrodzenie Polski. Początek tej nowej historii państwa polskiego wiąże się z dniem, kiedy utworzony został Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego.

Większą część terytorium państwa polskiego zajmowały jeszcze hordy hitlerowskie, lały się jeszcze strumienie krwi narodów Związku Radzieckiego i Polski na frontach walki z najeźdźcami, dym pożarów unosił się jeszcze nad miastami i wsiami, porzucanymi przez cofające się wojska agresora, gdy pod potężnym naciskiem Armii Radzieckiej, z którą ramię przy ramieniu szły naprzód zbrojne oddziały nowej Armii Polskiej, rozpoczęło się wyzwolenie Polski spod okupacji faszystowskiej. Utworzenie w owej chwili Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego jaskrawym światłem oświetliło drogę narodu polskiego do wolności, niepodległości narodowej, odrodzenia społecznego.

Polska wkroczyła zdecydowanie na drogę socjalistycznego budownictwa

Siedem lat temu polska klasa robotnicza, ze swą partią robotniczą na czele, przekształciła się w kierowniczą siłę narodu polskiego. Z klasy ujarzmionej, wyzyskiwanej jaką była w starej burżuazyjno - obszarniczej Polsce, polska klasa robotnicza przekształciła się w twórcę nowego, ludowo-demokratycznego państwa. Połączywszy się z przedstawicielami pracujących chłopów i demokratycznej inteligencji, polska klasa robotnicza zespoliła najlepsze siły narodu polskiego i rozpoczęła budowę nowego, prawdziwie demokratycznego państwa.

Obecnie widzą wszyscy, że Polska Partia Robotnicza, dziś Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, która zespoliła w szeregach bojowych na czele ze swym wybitnym kierownikiem — towarzyszem Bierutem *(burzliwe, długotrwałe oklaski, wszyscy wstają)* najlepsze siły polskiej klasy robotniczej, narodu polskiego, obrała słuszną drogę do odrodzenia swej Ojczyzny. Jak wiadomo, głównym zagadnieniem, wobec którego stanęła nowa władza, było zagadnienie ziemi dla chłopów polskich. Odbierając ziemię obszarnikom i przekazując ją chłopom, ludowo - demokratyczny rząd Polski rozwiązał to główne zagadnienie na korzyść ludu, zapewniając w ten sposób dalsze sukcesy nowej władzy. Rząd ten poszedł śmiało na spotkanie odwiecznym pragnieniom chłopstwa i w ten sposób zdobył zaufanie mas chłopskich. Od tej chwili ustrój demokracji ludowej począł się szybko umacniać, uzyskał trwałe poparcie większości narodu. Zrozumiałe jest również, że najlepsi ludzie spośród inteligencji poczęli zdecydowanie stawać po stronie nowej, ludowo - demokratycznej władzy.

Wszystko to wytworzyło warunki szybkiego odrodzenia gospodarczego i politycznego państwa polskiego. Naród polski pomyślnie wywiązał się z wykonania swego pierwszego 3-letniego planu odbudowy gospodarczej. W wyniku tego szybko rozwinęła się produkcja przemysłowa, która już w roku 1949 przekroczyła dwukrotnie poziom przedwojenny, zwiększyła się również poważnie produkcja rolnicza.

Bezpośrednio po przedterminowym wykonaniu planu 3-letniego, naród polski przystąpił do wykonania uchwalonego przezeń planu 6-letniego. Oto już drugi rok pomyślnie wykonywany jest plan 6-letni. Wykonanie tego planu będzie oznaczało na koniec 6-latki przeszło 2 i półkrotny wzrost produkcji przemysłowej, wzrost produkcji rolniczej o 50 proc. Tak olbrzymie zadania można było stawiać jedynie dzięki temu, że władza ludowo - demokratyczna Polski przeprowadziła rewolucyjną reformę rolną przekazując ziemię obszarniczą chłopom, zrealizowała nacjonalizację wielkiego i średniego przemysłu, transportu i banków, zrealizowała monopol handlu zagranicznego. W ten sposób podcięte zostały korzenie kapitalizmu i systemu eksploatacji ludu. Oznacza to, że **Polska wkroczyła zdecydowanie na drogę socjalistycznego budownictwa na drodze tworzenia fundamentów socjalizmu.** (Oklaski)

Mocnym oparciem Polski jest i będzie sojusz ze Związkiem Radzieckim

My, ludzie radzieccy, wiemy dobrze, że wykonanie tak ogromnych zadań obarcza wielką odpowiedzialnością klasę robotniczą, pracujące chłopstwo, przodującą inteligencję, a zwłaszcza siły kierownicze Państwa Polskiego i przede wszystkim Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, która stoi na czele dzieła budowy socjalizmu w Rzeczypospolitej Polskiej. Z własnego doświadczenia wiemy, że wróg klasowy w mieście i na wsi, a zwłaszcza kułacy, nieraz jeszcze będzie usiłował przeszkodzić i zahamować marsz narodu polskiego do socjalizmu. Nie powinniśmy ani na chwilę zapominać, że rządy mocarstw imperialistycznych nie zawahają się przed niczym, przed żadnymi knowaniami i żadną podłością, by nasłać do naszych krajów jak najwięcej swych najemnych agentów, nie żałują pieniędzy na nasyłanie szpiegów, dywersantów, prowokatorów. Ale wiemy również, że polscy robotnicy i chłopi przebyli już spory szmat na drodze budownictwa ludowo - demokratycznego państwa i nagromadzili tak poważne doświadczenia praktyczne, że wywiążą się pomyślnie z postawionych zadań i mogą pewnie kroczyć naprzód do zwycięstwa socjalizmu. *(Oklaski).* **Mocnym oparciem ludowo - demokratycznej Polski na tej drodze był, jest i będzie sojusz i przyjaźń między Związkiem Radzieckim i Rzecząpospolitą Polską.** *(Burzliwa, długotrwała owacja. Wszyscy wstają).*

Wiadomo Wam, Towarzysze, że sześć lat temu zawarty został między Polską i Związkiem Radzieckim układ. — Układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej. Polityczne znaczenie tego Układu podkreśla to, że ze strony radzieckiej widnieje pod nim podpis towarzysza STALINA *(Burzliwa owacja na cześć towarzysza Stalina. Wszyscy wstają. Rozlegają się długotrwałe okrzyki „Stalin!").* Przy podpisywaniu Układu towarzysz STALIN wyjaśnił wielkie historyczne znaczenie tego polsko-radzieckiego Układu, który nadał formę powstałemu już przed tym niepisanemu sojuszowi i przyjaźni między Państwem Radzieckim i Ludowo-Demokratyczną Polską.

Słowa Towarzysza Stalina

Towarzysz Stalin mówił wówczas:

„Znaczenie tego Układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwoleńczej, przeciwko Niemcom i który obecnie zostaje formalnie utrwalony w niniejszym Układzie.

Stosunki między naszymi krajami obfitowały, jak wiadomo, w ciągu ostatnich pięciu stuleci w elementy wzajemnej nieufności, niechęci i nie rzadko otwartych konfliktów zbrojnych. Stosunki takie osłabiały obydwa nasze kraje i wzmacniały imperializm niemiecki.

Znaczenie niniejszego Układu polega na tym, że kładzie on kres i wbija ostatni gwóźdź do trumny tych dawnych stosunków między naszymi krajami, oraz stwarza realną podstawę do zastąpienia dawnych nieprzyjaznych stosunków — stosunkami sojuszu i przyjaźni między Związkiem Radzieckim a Polską. (Oklaski).

Złe stosunki, jakie istniały między naszymi krajami w ciągu pięciu stuleci, dotyczą historii stosunków między dawną carsko-obszarniczą Rosją i dawną, szlachecką Polską. Oczywiście, również w przeszłości najlepsi ludzie obu narodów umieli znajdować wspólny język, udzielając sobie wzajemnie poparcia i dążąc do stworzenia warunków dla rozwoju dobrosąsiedzkich, przyjaznych stosunków między naszymi narodami. Jednakże na przestrzeni długich stuleci stosunki te nie polepszały się, a często dochodziło do bezpośrednich starć zbrojnych, wskutek czego narody nasze wiele wycierpiały. Jak wiadomo, szczególnie ucierpiała z tego powodu Polska, naród polski, a także naród ukraiński i naród białoruski".

W związku z podpisaniem układu polsko-radzieckiego towarzysz **STALIN** mówił dalej tak:

„W okresie ostatnich 25 — 30 lat, to jest w okresie dwóch ostatnich wojen światowych, Niemcom udało się wykorzystać ziemie polskie, jako korytarz do najazdu na Wschód i odskocznię do napaści na Związek Radziecki. Mogło to nastąpić dlatego, że nie było wówczas między naszymi krajami przyjaznych, sojuszniczych stosunków. Dawni władcy Polski nie chcieli sojuszniczych stosunków ze Związkiem Radzieckim, woleli prowadzić politykę gry między Niemcami a Związkiem Radzieckim. I naturalnie doigrali się... Polska została okupowana, jej niepodległość przekreślona, przy czym w rezultacie całej tej zgubnej polityki wojska niemieckie uzyskały możliwość pojawienia się u bram Moskwy.

Znaczenie niniejszego Układu polega na tym, że likwiduje on starą, zgubną politykę gry między Niemcami a Związkiem Radzieckim i zastępuje ją polityką sojuszu i przyjaźni między Polską a jej wschodnim sąsiadem".

Przeliczyli się władcy Polski przedwrześniowej

Te dobitne słowa towarzysza **STALINA** ujmują historię okresu, ogarniającego obie wojny światowe. Zarówno w pierwszej wojnie światowej, jak i w drugiej wojnie światowej Polska była korytarzem do najazdu imperialistów niemieckich na Wschód i do napaści na Związek Radziecki. I nawet potem, kiedy w Rosji zwyciężyła Październikowa Rewolucja Socjalistyczna i kiedy Rząd Radziecki proklamował bezwarunkowe uznanie suwerenności i niepodległości Polski, wyrażając gotowość do ustanowienia dobrosąsiedzkich stosunków, ówcześni władcy Państwa Polskiego nie chcieli nawiązać przyjaznych, sojuszniczych stosunków ze Związkiem Radzieckim. Prowadzili oni grę między Niemcami i Związkiem Radzieckim, ale przeliczyli się okrutnie. Pierwszą ofiarą tego przeliczenia się okazała się sama Polska, naród polski, który pozbawiony był wówczas możności wpływania na sprawy państwowe.

Towarzysz **STALIN** podkreślił również doniosłe międzynarodowe znaczenie układu radziecko-polskiego, podpisanego 21 kwietnia 1945 r.

Mówił on wówczas:

„Dopóki nie było przymierza między naszymi krajami, Niemcy mogły wyzyskiwać brak jednolitego frontu między nami, mogły przeciwstawiać Polskę Związkowi Radzieckiemu i odwrotnie, i w ten sposób zwalczać je w pojedynkę. Sprawa zmieniła się

(Dalszy ciąg na str. 3)

KREW PRZELANA PRZEZ ŻOŁNIERZY ARMII RADZIECKIEJ I WOJSKA POLSKIEGO — symbolem naszej wiecznej przyjaźni

Przemówienie Marszałka ZSRR G. K. Żukowa

Towarzysze! Pozwólcie mi w **imieniu żołnierzy i marynarzy, podoficerów i oficerów, generałów i admirałów Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich przekazać Wam i wszystkim ludziom pracy Ludowo - Demokratycznej Republiki Polskiej serdeczne pozdrowienia i życzenia z okazji święta narodowego — siódmej rocznicy odrodzenia Polski.**

Swe święto narodowe masy pracujące Polski i żołnierze Wojska Polskiego obchodzą w warunkach wspaniałych zwycięstw we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

W ciągu krótkiego okresu w kraju Waszym utrwalił się ustrój demokracji ludowej. Pomyślnie został wykonany pierwszy trzyletni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej. Z kraju rolniczego Polska staje się krajem o wysoko rozwiniętym przemyśle. Dziś pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej masy pracujące Polski walczą z entuzjazmem o wykonanie planu 6-letniego — planu budowy podstaw socjalizmu.

Sukcesy Wasze świadczą o niezaprzeczalnej wyższości ustroju ludowo - demokratycznego nad ustrojem kapitalistycznym o niewyczerpanych możliwościach, które zawiera w sobie władza ludowa.

Ludzie radzieccy wraz ze swym wielkim wodzem i najlepszym przyjacielem narodu polskiego, towarzyszem Stalinem, z głębokim szacunkiem obserwują twórczą pracę Waszego narodu i cieszą się szczerze z jego sukcesów.

Sukcesy w budowie nowej Polski stały się możliwe dzięki pomyślnej wspólnej walce zbrojnej naszych bratnich narodów przeciwko okupantom faszystowskim, dzięki braterskiej współpracy narodu radzieckiego i narodu polskiego w okresie powojennym.

Przysłowie rosyjskie mówi: „Przyjaciół poznaje się w biedzie". W te pełne grozy dni, gdy nad krajem Waszym zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo jarzma faszystowskiego, wielu spośród tych, którzy twierdzili obłudnie, że są przyjaciółmi narodu polskiego — zapomniało o swych zobowiązaniach i nie okazało krajowi Waszemu pomocy w wielkim nieszczęściu. Tylko naród radziecki i jego wódz Wielki Stalin, udzielili narodowi polskiemu bezinteresownej i braterskiej pomocy.

Radzieckie siły zbrojne pod kierownictwem Dowódcy Naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego, towarzysza Stalina, wyzwoliły naród polski spod jarzma okupantów hitlerowskich. Stworzyły one pomyślne warunki, które pozwoliły demokratycznym siłom Polski ująć losy narodu w ręce ludzi pracy i rozpocząć nowe życie w warunkach demokracji ludowej.

Walka Armii Radzieckiej o wyzwolenie Polski spod jarzma okupantów hitlerowskich była trudna i zaciekła. Tylko dzięki wyjątkowej odwadze, bohaterstwu i kunsztowi wojennemu wojsk radzieckich, które mężnie wykonały wolę i plany swego Dowódcy Naczelnego, towarzysza Stalina, — walka ta zakończyła się całkowitym rozgromieniem wroga i wyzwoleniem Polski.

Armia Radziecka zadała szereg głębokich ciosów wojskom hitlerowskim w Polsce, rozbiła je na oddzielne grupy a następnie zlikwidowała je nie dając im wycofać się na zachód, poza Odrę i Nysę.

Po dojściu do Odry i Nysy zachodniej Armia Radziecka zapewniła narodowi polskiemu zwrot odwiecznych ziem polskich, które przez długi czas znajdowały się pod panowaniem niemieckich kapitalistów i obszarników.

Ramię przy ramieniu z Armią Radziecką walczyli bohatersko okryci chwałą patrioci polscy. W walce tej narodziła się nowa Armia Polska, której powstanie zapoczątkowało utworzenie w 1943 roku na terytorium Związku Radzieckiego I-ej polskiej dywizji im. Tadeusza Kościuszki. Po I-ej dywizji utworzono szereg nowych jednostek i formacji z których powstała I-a Armia Wojska Polskiego, licząca w lipcu 1944 roku w swych szeregach ponad 120 tysięcy ludzi. Polskie formacje wojskowe były otoczone wielką troską i uwagą przez Rząd Radziecki i osobiście przez tow. Stalina.

Uzbrojona we wspaniały radziecki sprzęt wojenny I Armia Polska była groźną dla wroga siłą.

Swe działania bojowe rozpoczęły pierwsze oddziały nowej Armii Polskiej jeszcze w rejonie miasta Lenino, na zachód od Smoleńska. Tu otrzymali żołnierze i oficerowie Wojska Polskiego pierwszy chrzest bojowy i dali wspaniałe przykłady odwagi, męstwa i masowego bohaterstwa.

Następnie Pierwsza Armia Polska, działając w szeregach I-go Frontu Białoruskiego, brała bezpośredni udział w największych operacjach, w rozgromieniu warszawskiego ugrupowania nieprzyjaciela i w wyzwoleniu stolicy Polski — Warszawy, w rozgromieniu wschodnio - pomorskiego ugrupowania nieprzyjaciela, w operacji berlińskiej i wraz z Armią Radziecką doszła do Łaby.

W końcowych operacjach wzięła udział również II-a Armia Polska, która rozwijała pomyślne działania w składzie I frontu ukraińskiego w ogólnym kierunku na Drezno.

W zaciekłych bitwach z nieprzyjacielem żołnierze Wojska Polskiego wykazali się jako prawdziwi patrioci swej ojczyzny i, nie szczędząc życia, razem z żołnierzami Armii Radzieckiej walczyli o honor, wolność i niezależność swej ojczyzny.

Bojowa przyjaźń między radzieckimi i polskimi wojskami rosła i krzepła w ogniu walk przeciw hitlerowskim najeźdźcom. Żołnierze Armii Radzieckiej z wielką miłością i głębokim szacunkiem odnosili się do żołnierzy Armii Polskiej.

W rozkazach swych Generalissimus Związku Radzieckiego — towarzysz Stalin— niejednokrotnie wyrażał podziękowanie walecznym żołnierzom polskim. Stolica Związku Radzieckiego — Moskwa nieraz oddawała im salut. Tysiące żołnierzy polskich za odwagę, męstwo i bohaterstwo nagrodzono orderami Związku Radzieckiego.

Naród radziecki i żołnierze Armii Radzieckiej cenią wysoko bohaterskie czyny swych bojowych towarzyszy broni — mężnych żołnierzy polskich, którzy walczyli przeciwko hitlerowskim najeźdźcom.

Niech więc krew, przelana przez żołnierzy Armii Radzieckiej i żołnierzy Wojska Polskiego we wspólnej walce, stanie się symbolem naszej wiecznej przyjaźni i braterstwa!

Wasza armia jest armią nowego typu. Odzwierciedla ona całkowicie ludowo - demokratyczny charakter ustroju państwowego swego kraju i służy dziełu obrony ustroju ludowo-demokratycznego i twórczej pracy swego narodu.

Siły zbrojne Polski — to trwała ostoja władzy państwowej, niezawodna opora wolności i niezawisłości kraju. Jej żołnierze winni się wychowywać w duchu bezgranicznego oddania swej ojczyźnie, sprawie socjalizmu i niewzruszonej przyjaźni z Armią Radziecką.

Związana węzłami braterstwa z potężną Armią Związku Radzieckiego, w oparciu o jej przebogate doświadczenie wojenne, studiując swe własne doświadczenia i wszystko co jest cenne w historii wojennej, Armia Polski Ludowo-Demokratycznej winna nieustannie udoskonalać swą sztukę wojenną. W tym jest rękojmia jej potęgi bojowej.

Dzisiaj, gdy imperialiści usilnie przygotowują nową wojnę przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, gdy dążą do podkopania współpracy i braterskiej przyjaźni między naszymi narodami, powinniśmy uczynić wszystko, aby ze wszech miar umacniać naszą przyjaźń i walczyć bezlitośnie z tymi, którzy usiłują ją osłabić.

Towarzysze!

Przed Waszym narodem i Armią stoją wielkie zadania w dziedzinie budowy socjalizmu i umocnienia bezpieczeństwa nowej Polski. Pozwólcie mi wyrazić przekonanie, że naród polski przy braterskim poparciu narodu radzieckiego, pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej wodza, Prezydenta Polskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej — Bolesława Bieruta, pomyślnie rozwiąże te zadania.

W dzień święta wyzwolenia narodu polskiego pozwólcie mi raz jeszcze w imieniu żołnierzy Armii Radzieckiej i marynarki wojennej złożyć wszystkim obywatelom Waszego kraju i żołnierzom Wojska Polskiego życzenia dalszych sukcesów i szczęśliwej przyszłości.

Niech żyje wieczna i niewzruszona przyjaźń narodu polskiego i radzieckiego!

Niech żyje bojowa przyjaźń żołnierzy Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej!

Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut!

Niech żyje genialny wódz narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości — Wielki Stalin!

PREZYDENT BOLESŁAW BIERUT
dokonał uroczystego odsłonięcia pomnika Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie

Blisko 60 tysięcy mieszkańców stolicy zebrało się w dniu 21 lipca br. na największym placu Warszawy — gdzie został odsłonięty pomnik Feliksa Dzierżyńskiego.

Długotrwałymi oklaskami i okrzykami zgromadzone wielotysięczne masy witają przybywającego przy dźwiękach Hymnu Narodowego na plac Prezydenta RP tow. Bolesława BIERUTA w otoczeniu członków Rady Państwa, Sejmu, Rządu RP, członków Biura Politycznego KC PZPR, przedstawicieli stronnictw politycznych i organizacji społecznych.

Na uroczystości obecne były delegacje partii komunistycznych i robotniczych z delegacją WKP(b) na czele oraz delegacje rządowe z NRD, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Bułgarii, Mongolskiej Republiki Ludowej i Albanii, przybyłe do Polski na uroczystości związane z 7 rocznicą ogłoszenia Manifestu PKWN. Obecni byli również członkowie korpusu dyplomatycznego ZSRR, NRD, krajów demokracji ludowej, Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Zebrani wysłuchali w skupieniu referatu członka Biura Politycznego, wicepremiera — tow. Aleksandra **Zawadzkiego** i przemówienia tow. Piotra **Pospiełowa**, członka KC WKP(b). (Fragmenty przemówień podajemy poniżej).

Do pomnika zbliża się Prezydent RP Bolesław **Bierut**, dokonując uroczystego aktu odsłonięcia. Gdy spoza opadającej zasłony wyłania się wykonana w brązie postać Feliksa Dzierżyńskiego, zrywa się potężny śpiew hymnu proletariackiego „Międzynarodówki".

Po uroczystości odsłonięcia pomnika u jego stóp pierwszy składa wieniec Prezydent RP towarzysz Bolesław **Bierut**, — w imieniu swoim i Rady Państwa.

Następnie wieńce kolejno składają: w imieniu Rządu RP — tow. Premier Józef **Cyrankiewicz**; Wojska Polskiego — tow. Marszałek Konstanty **Rokossowski**; Sejmu Ustawodawczego — Marszałek **Kowalski**; KC PZPR — członek Biura Politycznego tow. **Ochab.** W imieniu WKP(b) składa wieniec delegacja radziecka z tow. Piotrem **Pospiełowem** na czele. Z kolei wieńce składają: rodzina Dzierżyńskiego, delegacje zagraniczne członkowie Korpusu Dyplomatycznego, przedstawiciele stronnictw politycznych, organizacji masowych i załóg warszawskich zakładów pracy.

Z przemówienia tow. A. Zawadzkiego sekretarza KC PZPR

Towarzysze! W sercu stolicy Polski Ludowej, na dawnym Placu Bankowym, z woli polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego — wzniesiony został pomnik wielkiego Polaka, największego polskiego rewolucjonisty — Feliksa Dzierżyńskiego.

W tym miejscu w 1905 roku, roku generalnej próby, bez której, jak mówił Lenin — nie mogłaby zwyciężyć Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, przemawiał do manifestujących mas towarzysz „Józef" — Feliks Dzierżyński — popularny przywódca SDKPiL i polskiej klasy robotniczej, występującej wspólnie z proletariatem Rosji w ogniu rewolucyjnych walk przeciwko caratowi.

Nieprzemijająca wielkość Feliksa Dzierżyńskiego dla nas — klasy robotniczej i narodu polskiego, budującego dziś w ofiarnym trudzie zręby ustroju socjalistycznego, polega na tym, że ten płomienny organizator i trubun rewolucji, całym swym bojowym, ofiarnym i kryształowo czystym życiem symbolizował wiecznie żywe, wolnościowe i postępowe dążenia mas pracujących naszego narodu, że całe jego przepiękne życie stało się wzorem i przykładem dla każdego patrioty — budowniczego Polski Socjalistycznej, fascynującym wzorem i przykładem dla naszej młodzieży.

Z przemówienia tow. Pospiełowa członka KC WKP (b)

Dzisiaj na tym placu, który był świadkiem rewolucyjnych walk proletariatu polskiego pod kierownictwem wielkiego syna narodu polskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, odbywa się uroczystość odsłonięcia Jego pomnika.

Lecz jeszcze wspanialszym pomnikiem Feliksa Dzierżyńskiego jest nowa, Ludowa Polska, budująca socjalizm. Dzierżyński wierzył i wiedział, że bohaterska klasa robotnicza Polski zwycięży, że na arenę historyczną wkroczy nowa socjalistyczna Polska, potężna i wolna.

Feliks Dzierżyński wierny zasadom marksizmu - leninizmu i przyjaźni narodów, troszczył się szczególnie o pogłębienie rewolucyjnego braterstwa polskiej i rosyjskiej klasy robotniczej. Całe swe wspaniałe, tętniące energią życie Feliks Dzierżyński oddał bez reszty wielkiej sprawie klasy robotniczej, sprawie partii Lenina - Stalina, wcieleniu w życie niezwyciężonej nauki marksizmu-leninizmu.

Dzierżyński — to bohater Października, postrach burżuazji, karzący miecz rewolucji, który bezlitośnie i celnie zadawał ciosy hydrze kontrrewolucyjnej, agentom imperializmu światowego.

Dzierżyński — to wielki budowniczy socjalizmu, który pod kierownictwem Lenina i Stalina odbudowywał w trudnych latach dezorganizacji transport, przemysł, a następnie budował nowy, potężny przemysł pierwszego w świecie kraju socjalizmu.

Znajdując się na najbardziej odpowiedzialnych pozycjach frontu gospodarczego, Feliks Dzierżyński nigdy nie stronił od żmudnej drobiazgowej pracy, osobiście sprawdzał każdą ważną cyfrę, zawsze pamiętał słowa Lenina i Stalina, że z małych powstają rzeczy wielkie.

Dzierżyński, to wybitny wzór partyjności, budowniczy jedności i potęgi partii.

Niechaj przetrwa wieki pamięć i sława Feliksa Dzierżyńskiego, którego imię jest żywym symbolem wieczystej przyjaźni narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego!

Przemówienie tow. Zofii Dzierżyńskiej wygłoszone na uroczystej akademii w 25 rocznicę śmierci Feliksa Dzierżyńskiego podamy w numerze jutrzejszym.

POZDRAWIAMY NARÓD POLSKI w dniu Jego Święta Narodowego

Z przemówień przewodniczących delegacji rządowych bratnich republik na uroczystej akademii w Warszawie

Tow. Walter Ulbricht

wicepremier rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej

W imieniu Prezydenta Wilhelma Piecka, w imieniu Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz w imieniu wszystkich miłujących pokój Niemców składam Wam i całemu narodowi polskiemu serdeczne gratulacje w dniu wielkiego Narodowego Święta Odrodzenia Polski.

Dzięki zwycięstwu bohaterskiej Armii Radzieckiej, kierowanej przez Generalissimusa Stalina, nad hitlerowskimi Niemcami, została wyzwolona Polska oraz duża część Niemiec. Na skutek tego zostały stworzone przesłanki nowych stosunków oraz pokojowej współpracy i przyjaźni pomiędzy naszymi narodami. **Poprzez granicę pokoju na Odrze i Nysie oba narody podały sobie braterską dłoń. Dzisiaj naród polski i ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej walczą ramię przy ramieniu o trwały pokój w ramach potężnego światowego obozu pokoju.**

Ale niemiecki militaryzm zagraża pokojowej odbudowie naszych krajów. Odbudowywany imperializm niemiecki, łaknący odwetu polityce znad Renu i z Zagłębia Ruhry, ci główni sojusznicy imperializmu amerykańskiego w Europie — starają się przekształcić Niemcy zachodnie w wojenną bazę wypadową przeciwko Niemieckiej Republice Demokratycznej, przeciwko Polsce i Związkowi Radzieckiemu. **Wzmacniając ruch obrońców pokoju i opór narodowy w Niemczech zachodnich, wzmacniając siłę Niemieckiej Republiki Demokratycznej i pogłębiając przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, uczynimy wszystko co jest w naszej mocy, aby pokrzyżować plany imperializmu.**

Niech żyje trwała przyjaźń między Niemiecką Republiką Demokratyczną i Polską Ludową!

Niech żyje Polska Socjalistyczna!

Niech żyje Prezydent Bolesław Bierut!

Niech żyje genialny Wódz narodów Generalissimus Stalin!

Tow. Anton Gregor

minister handlu zagranicznego Republiki Czechosłowackiej

W przededniu największego polskiego święta cały lud pracujący naszego kraju, wespół z narodami Związku Radzieckiego i wszystkich krajów demokracji ludowej oraz wespół z postępowymi i miłującymi pokój ludźmi na całym świecie, wspomina ów historyczny dzień, 22 Lipca 1944 r., kiedy to naród polski po olbrzymich wysiłkach i ciężkich bojach wstąpił — przy wielkiej i ofiarnej pomocy Związku Radzieckiego — na drogę nowego, wolnego i szczęśliwego życia.

Głęboko cieszymy się z sukcesów narodu polskiego. Jego sukcesy są również naszymi sukcesami. Przeto w imieniu Rządu Czechosłowackiego i całego ludu pracującego Czechosłowacji życzymy nowych zwycięstw w walce o wielką budowę Polski, o budowę socjalizmu w Waszym kraju.

Niech rozkwita Ludowa Rzeczpospolita, niech jeszcze bardziej umacnia się nasza wzajemna przyjaźń, niechaj potężnieje wielka już dzisiaj siła obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi wspólny wyzwoliciel i obrońca, niezwyciężony Związek Radziecki.

Tow. Petre Borila

przewodniczący Państwowej Komisji Kontroli Rumuńskiej Republiki Ludowej

Z okazji 7 rocznicy wyzwolenia Polski przez bohaterskich i ofiarnych żołnierzy radzieckich, u których boku walczyła I Armia Polska utworzona na terytorium Związku Radzieckiego, naród nasz, Rząd Rumuńskiej Republiki Ludowej i Komitet Centralny Rumuńskiej Partii Robotniczej przekazują narodowi polskiemu, Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącemu, Towarzyszowi Bolesławowi Bierutowi, gorące, braterskie pozdrowienie i życzą nowych sukcesów w budowie Polski Socjalistycznej.

Naród rumuński, naród polski, narody krajów demokracji ludowej wraz ze wszystkimi uczciwymi ludźmi na całym świecie walczą o pokój i patrzą z ufnością w przyszłość, gdyż walce tej przewodzi potężny Związek Radziecki, kierowany przez Wielkiego i Genialnego Józefa Stalina.

Niech żyje Rzeczpospolita Polska!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza!

Niech żyje Bolesław Bierut!

Tow. Gen. Istvan Szabo

wiceminister Obrony Narodowej Węgierskiej Republiki Ludowej

W imieniu Węgierskiej Partii Pracujących, w imieniu ludu pracującego Węgier oraz w imieniu Rządu Ludowej Republiki Węgierskiej witamy z okazji 7-mej rocznicy jego wyzwolenia, bohaterski naród polski.

Stała pomoc Związku Radzieckiego, korzystanie z jego bogatych doświadczeń, przyśpiesza w naszych krajach budowę socjalizmu i stały wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Niech żyje przyjaźń i braterstwo narodu polskiego i węgierskiego! Niech żyją nauczyciele i wodzowie obu naszych narodów: towarzysz Bierut i towarzysz Rakosi!

Niech żyje nasz wspólny oswobodziciel — niezwyciężona Armia Radziecka i jej genialny wódz, chorąży światowego obozu pokoju towarzysz Józef Stalin!

Tow. Minczo Nejczew

minister Spraw Zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej

Masy pracujące Bułgarii, które zdecydowanie i konsekwentnie kroczą wskazaną przez towarzysza **Georgi Dymitrowa** drogą budowy socjalizmu w naszym kraju, śledzą z ogromną radością i podziwem Wasze wielkie sukcesy w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

Łączący nas układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, zawarty przed trzema laty, jest według słów tow. Georgi Dymitrowa, układem dwóch narodów, które pragną trwałego pokoju, by wspólnym wysiłkiem zbudować swój dobrobyt gospodarczy oraz podnieść swój poziom kulturalny.

Łączy nas bezgraniczna wierność i gorąca miłość do genialnego wodza i nauczyciela wszystkich miłujących pokój narodów, do wielkiego Chorążego Pokoju, nadziei wszystkich uczciwych ludzi na świecie — towarzysza Stalina.

Niech żyje bratni naród polski z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, towarzyszem Bolesławem Bierutem na czele!

Niech żyje i krzepnie przyjaźń między narodem bułgarskim i polskim!

Niech żyje Wielki Związek Radziecki, ostoja pokoju, demokracji i socjalizmu na całym świecie!

Niech żyje Wielki Wódz i Nauczyciel całej postępowej ludzkości Józef Stalin!

Tow. Cedyb

zastępca przewodniczącego Prezydium Wielkiego Huralu Mongolskiej Republiki Ludowej

W imieniu i z polecenia Rządu Mongolskiej Republiki Ludowej, narodu mongolskiego oraz w imieniu premiera Mongolskiej Republiki Ludowej, marszałka Czojbałsana, pragnę przekazać Wam z okazji 7 rocznicy Święta Odrodzenia Polski nasze serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia.

Naród mongolski zdobył wolność i niepodległość dzięki historycznemu zwycięstwu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Naród nasz tylko dzięki stałej, braterskiej, bezinteresownej pomocy wielkiego narodu radzieckiego, stworzył swe niepodległe, suwerenne państwo.

W dniu wielkiego Święta Narodowego Polski naród mongolski szczerze życzy zaprzyjaźnionemu narodowi polskiemu nowych sukcesów w budownictwie państwowym, gospodarczym i kulturalnym, w walce o socjalistyczne przeobrażenie kraju!

Niech żyje miłujący wolność naród polski!

Niech żyje wolna i niepodległa Rzeczpospolita Polska!

Niech żyje wódz narodu polskiego towarzysz Bolesław Bierut!

Niech żyje wielki Związek Radziecki — niezawodna ostoja pokoju, wolności i niezawisłości dużych i małych narodów!

Chwała Wielkiemu Stalinowi!

Tow. Mehmet Szehu

wicepremier i minister Spraw Wewnętrznych Albańskiej Republiki Ludowej

Z okazji 7 rocznicy Odrodzenia Polski nowej, ludowej, demokratycznej pozwólcie mi w imieniu Rządu Albańskiej Republiki Ludowej, Komitetu Centralnego naszej Partii Pracy, narodu albańskiego i jego wodza, towarzysza Envera Hodży przekazać Wam i całemu bohaterskiemu narodowi polskiemu najgorętsze i najszczersze pozdrowienia.

Naród albański z ogromnym zainteresowaniem śledzi codzienne osiągnięcia bratniego narodu polskiego.

Niech żyje przyjaźń między narodem albańskim i narodem polskim! Niech żyją wodzowie naszych narodów — towarzysze Bolesław Bierut i Enver Hodża! Niech żyje wielki Związek Radziecki twierdza pokoju i demokracji, wyzwoliciel i obrońca naszych narodów! Niech żyje najukochańszy przyjaciel, Wódz i nauczyciel wszystkich pokój miłujących narodów całego świata — towarzysz Stalin!

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta

(Dokończenie ze str. 2)

i Róża Luksemburg, Julian Marchlewski i Feliks Dzierżyński.

Wielkim i jasnym symbolem niezłomnej potęgi i zwycięstwa tej wielkiej idei międzynarodowego braterstwa jest Józef Stalin, genialny i nieugięty Chorąży Pokoju. Osobisty współudział w naszym święcie najbliższego Jego współpracownika i przyjaciela, jednego z czołowych kierowników Rządu ZSRR, naszego wielkiego przyjaciela — tow. Wiaczesława Mołotowa — jak również współuczestnictwo w składzie delegacji radzieckiej jednego z dowódców zwycięskiej Armii Radzieckiej — Marszałka Żukowa — są najwymowniejszym wyrazem gorącej przyjaźni oraz niewzruszonego wzajemnego szacunku i braterstwa, które łączą dziś naród polski z narodami potężnego kraju radzieckiego. Zasady tej przyjaźni i braterstwa zostały wyrażone i udokumentowane w historycznym Układzie o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej polsko-radzieckiej, zawartym 21 kwietnia 1945 r. w Moskwie i osobiście podpisanym przez towarzysza Stalina. **Ta pogłębiająca się przyjaźń z narodami ZSRR, z krajami demokracji ludowej, z Niemiecką Republiką Demokratyczną i z siłami walczącymi o pokój i postęp świata — jest potężnym i niezawodnym źródłem patriotycznej dumy i siły naszego narodu, jest gwarancją naszej wolności i niepodległości, krynicą naszej wiary w nieuchronne zwycięstwo naszych dążeń i wysiłków, wiary w zwycięstwo pokoju, prawdy i sprawiedliwości, w zwycięstwo socjalizmu** *(długotrwałe owacje, zebrani skandują „Sta-lin, Bie-rut").*

Patriotyczna jedność naszego narodu wykuwa się w walce klasowej

Patriotyczna jedność naszego narodu wykuwa się w walce z resztkami rozbitych klas kapitalistycznych i agentami obcego imperializmu. Wiemy, że czeka nas jeszcze niejedna bitwa klasowa z kapitalistycznymi elementami w mieście i na wsi.

Naród polski złamał wszelkie próby zawrócenia go z drogi socjalistycznego budownictwa i wieczystej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim. Naród polski złamał wszelkie próby przywrócenia władzy kapitalistów i obszarników i zamienienia Polski z powrotem w zacofany, uwsteczniony, półkolonialny kraj poddany jarzmu obcych imperialistów. Naród polski odrzucił precz zdrajców ojczyzny, agentów obcego kapitału, sprzedawczyków i obcych jurgieltników, mikołajczyków i wuerenowców, endeków i piłsudczyków. Wiemy, że obcy imperializm i wrogie siły rozbitych klas kapitalistycznych w Polsce nie poniechały zamiarów szkodzenia nam w wielkim dziele budownictwa narodowego. Wiemy, że te wrogie siły usiłują uprawiać u nas sabotaż i dywersję. Wiemy, że imperialiści nie szczędzą dolarów, aby rozbudować sieć wyuzdanej i oszukańczej propagandy radiowej obsługiwanej przez płatnych agentów werbowanych wśród emigracji reakcyjnej. Wiemy, że z tych szczekaczek radiowych płynie brudna i mętna fala oszczerstw, kłamstw, fałszerstw, ale wiemy też, że wszystkie te wysiłki skazane są na niepowodzenie. Tylko analfabeci polityczni mogą przypuszczać, że potrafią coś zdziałać swoimi podłymi oszczerstwami i kłamstwami wśród narodów, które poznały radość twórczej pracy i zrzuciły jarzmo kapitalistów i obszarników. *(oklaski).*

Nie ulega wątpliwości, że jedność patriotyczna polskiego narodu będzie coraz bardziej wzmacniała się i krzepła. Nie ulega wątpliwości, że czujność wobec prób sabotażu i dywersji będzie stale wzrastała, a karząca dłoń ludowej sprawiedliwości coraz celniej będzie dosięgać tych, którzy by usiłowali przeszkadzać naszemu wielkiemu pokojowemu budownictwu.

Walka o pokój jest dla nas sprawą podstawową

Obchodzimy święto wyzwolenia naszego kraju w okresie kiedy amerykańscy imperialiści i ich satelici w sposób coraz bardziej cyniczny usiłują rozpętać nową pożogę wojenną.

Usiłują oni odbudować hitlerowski militaryzm w Niemczech zachodnich przy poparciu wszystkich sił reakcji na świecie, w tej liczbie Watykanu.

Amerykańscy imperialiści do spółki z niemieckimi neohitlerowcami, adenauerami i schumacherami, przy poparciu sił reakcji na świecie, w tej liczbie Watykanu, rozpętują nagonkę rewizjonistyczną przeciwko naszym ziemiom zachodnim, tym ziemiom, które zaludniliśmy i odbudowaliśmy i które na zawsze stanowią granicę pokoju i nieodłączną część naszego państwa.

Amerykańscy imperialiści i ich satelici, rozbudowują sieć baz wojennych wymierzonych przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Amerykańscy imperialiści i ich satelici rozpętują wojnę na Dalekim Wschodzie, niszczą bestialsko piękny kraj bohaterskiego narodu koreańskiego, usiłują zakłócić rozwój wyzwolonego wielkiego narodu chińskiego, odmawiają pokojowego uregulowania spornych problemów, przedyskutowania ich na bazie równości i sprawiedliwości i zawarcia paktu pokoju między pięcioma mocarstwami.

Naród polski z oburzeniem i gniewem patrzy na te knowania wojenne.

Tak jak Związek Radziecki i wszystkie kraje demokracji ludowej pochłonięci jesteśmy wielkim pokojowym budownictwem; tak jak Związek Radziecki i wszystkie kraje demokracji ludowej nie chcemy się wtrącać w sprawy innych państw i wierzymy w możność pokojowego współżycia i szerokiej współpracy między narodami, nie bacząc na różnicę systemów socjalno-politycznych. Dawaliśmy temu nieraz i dajemy ciągle wyraz w naszej konkretnej polityce. **Tak, jak dla Związku Radzieckiego i wszystkich krajów demokracji ludowej, walka o pokój jest dla nas sprawą podstawową.** Pamiętamy słowa towarzysza **STALINA**, że **„pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca".**

Naród polski wraz ze wszystkimi siłami postępowymi pod przewodem wielkiego Związku Radzieckiego ujął w swe ręce sprawę zachowania pokoju. Naród polski wie, że walka o pokój, to walka o wszechstronny rozwój naszego kraju i o jego siłę gospodarczą, kulturalną i obronną. Naród polski nie będzie szczędził wysiłków na tej drodze. *(długotrwałe owacje, okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta).*

Pozdrawiamy bratnie narody

Prosimy delegację radziecką i tow. Mołotowa, aby przekazał narodom Związku Radzieckiego, Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i Wodzowi całej postępowej ludzkości — Wielkiemu Stalinowi wyrazy naszego głębokiego przywiązania, miłości i szacunku. (długotrwała potężna manifestacja na cześć tow. Stalina).

Prosimy przekazać głęboką wdzięczność za wyzwolenie Polski i cześć, którą żywimy wobec prochów bohaterów radzieckich, padłych w walce z hitleryzmem. Prosimy przekazać narodom Związku Radzieckiego i Wielkiemu Stalinowi wyrazy naszej wdzięczności za tę wszechstronną i bezinteresowną pomoc, którą okazują nam oni stale w odbudowie i rozwoju naszego kraju. Prosimy przekazać, że naród polski widzi w Związku Radzieckim bastion sił pokoju i postępu na świecie i w walce o pokój i postęp pod przewodem Wielkiego Stalina nie będzie szczędził swych sił. *(potężna, długotrwała owacja, burza oklasków, okrzyki na cześć Stalina i przyjaźni polsko-radzieckiej).*

Prosimy uczestniczące w naszym święcie delegacje Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Bułgarii, Niemiec Demokratycznych, Albanii, Mongolii aby przekazały swoim narodom i rządom nasze gorące pozdrowienia i wyrazy wdzięczności za przyjaźń i współpracę. (długo niemilknące oklaski).

Obchodzimy dziś siódmą rocznicę wyzwolenia naszego kraju dumni z naszych dotychczasowych osiągnięć, ufni w nasz dalszy rozwój, pełni poczucia rosnącej siły międzynarodowego obozu pokoju, którego jedno z ogniw stanowimy.

W siódmą rocznicę wyzwolenia Polski wzywamy do jeszcze głębszego wzmacniania jedności patriotycznej narodu, do jeszcze ściślejszej współpracy wszystkich stronnictw bloku demokratycznego z Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą na czele, do zwarcia szeregów frontu narodowego w walce o pokój i plan 6-letni.

Ufni w przyszłość pójdziemy naprzód do nowych historycznych zwycięstw naszego narodu!

Niech żyje i rozkwita nasza ojczyzna, Polska Ludowa! *(oklaski, okrzyki: „Niech żyje").*

Niech krzepnie front narodowy w walce o pokój i plan 6-letni! (oklaski).

Niech żyje i krzepnie międzynarodowy obóz pokoju i postępu pod przewodem Związku Radzieckiego!

Niech żyje Wielki STALIN! *(długotrwała potężna owacja, zebrani wstają i skandują Sta-lin, Sta-lin, okrzyki „Niech żyje Wielki Stalin").*

Przemówienie Wicepremiera ZSRR W. M. Mołotowa

(Dokończenie ze str. 2)

gruntownie, kiedy powstało przymierze między naszymi krajami. Obecnie nasze kraje nie mogą już być przeciwstawiane sobie wzajemnie. Obecnie istnieje między naszymi krajami od Bałtyku do Karpat jednolity front przeciwko wspólnemu wrogowi, przeciwko imperializmowi niemieckiemu". (oklaski)

Wielkie znaczenie zasadniczego zwrotu w stosunkach między ZSRR a Polską

Od chwili podpisania układu radziecko-polskiego minęło 6 lat. **W ciągu tych lat przymierze i przyjaźń między Związkiem Radzieckim i Polską okrzepły, stosunki między naszymi krajami stały się jeszcze bliższe. Zaszły również inne ważne zmiany. W ciągu tego czasu powstała Niemiecka Republika Demokratyczna, która nawiązała przyjazne stosunki zarówno ze Związkiem Radzieckim, jak i z Polską** (Oklaski). W chwili obecnej sąsiadami Polski są Związek Radziecki, Ludowo - Demokratyczna Czechosłowacja, Niemiecka Republika Demokratyczna. **Tak więc, wzdłuż całej linii swej granicy lądowej Polska sąsiaduje z zaprzyjaźnionymi państwami, czego w dziejach Polski nigdy nie było i co otwiera przed Państwem Polskim pomyślne perspektywy.**

Rozwój stosunków radziecko-polskich w ciągu ostatnich lat potwierdził w całej pełni wielkie znaczenie zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską, który nastąpił w wyniku zadzierzgniętej między naszymi krajami przyjaźni i przymierza.

Od chwili gdy Polska stała się państwem ludowo - demokratycznym i wyzwoliła się spod władzy obszarników i kapitalistów, między ZSRR a Polską ustaliły się trwałe przyjazne stosunki, stosunki braterskiej współpracy we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, kulturalnego i politycznego, jak również na arenie międzynarodowej.

Wyniki tej współpracy, nawet w ciągu ubiegłego krótkiego okresu, świadczą wyraźnie, iż stosunki te rozwijają się ku wzajemnej korzyści dla dobra naszych narodów.

Dawniej, w warunkach ustroju burżuazyjno - obszarniczego, ekonomika Polski znajdowała się w stanie upadku, przemysł często przeżywał wyniszczające kryzysy ze wszystkimi klęskami bezrobocia dla klasy robotniczej i inteligencji pracującej. Chłopstwo zmuszone było pędzić nędzny żywot, nie mając żadnej nadziei na przyszłość. W swych stosunkach ekonomicznych z zagranicą Polska burżuazyjno - obszarnicza była całkowicie uzależniona od głównych krajów kapitalistycznych i nieustabilizowanego rynku kapitalistycznego, i zmierzając do swych antyradzieckich celów, nie chciała mieć nic wspólnego ze Związkiem Radzieckim. Doszło do tego, że obrót towarowy między Polską a Związkiem Radzieckim spadł w r. 1938 do zupełnie nikłych rozmiarów, co było wyraźną szkodą zwłaszcza dla państwa polskiego.

Obecnie, w warunkach ustroju ludowo - demokratycznego, Polska kroczy drogą szybkiego i stałego rozwoju ekonomicznego. Rozwija się przemysł ciężki i lekki. Pomyślnie realizowana jest polityka socjalistycznego uprzemysłowienia kraju. Nieustannie wzrasta dobrobyt klasy robotniczej. Drogą rozwoju kroczy również rolnictwo. Na wsi zaczęły rozwijać się spółdzielnie produkcyjne, którym państwo udziela coraz poważniejszej pomocy w traktorach i w maszynach rolniczych, niezbędnych dla zorganizowania wielkiego rolnictwa spółdzielczego.

W porównaniu z poziomem przedwojennym, znacznie podniósł się dobrobyt chłopów. Coraz większe są możliwości zaopatrywania ludności miejskiej w żywność oraz przemysłu w surowce rolnicze.

Dla całego rozwoju ekonomicznego Polski duże znaczenie ma fakt, że między Polską, Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej ustaliły się ścisłe więzy ekonomiczne. Więzy te pozwalają w sposób pewny planować rozwój gospodarki narodowej Polski opierając się o mocne i wciąż rosnące poparcie ze strony ZSRR i krajów demokracji ludowej. Wystarczy powiedzieć, że obrót towarowy między Polską a ZSRR wzrósł od chwili zakończenia wojny pięciokrotnie i sięga obecnie rozmiarów, właściwych wielkim rozwiniętym gospodarczo państwom.

Nasza przyjaźń ma doniosłe znaczenie dla sprawy obrony pokoju

Współpraca między Polską a ZSRR rozwija się obecnie po wielu torach. Prócz stosunków handlowych, rozwija się współpraca w dziedzinie wymiany doświadczeń technicznych i produkcyjnych, zacieśniają się więzy kulturalne między naszymi krajami, między przedstawicielami nauki i sztuki, między organizacjami młodzieżowymi i kobiecymi. Ponieważ w Związku Radzieckim ukształtowało się już społeczeństwo socjalistyczne i istnieje bogate doświadczenie budownictwa socjalistycznego rosnące zbliżenie między naszymi krajami ma szczególne znaczenie dla sukcesów budowy socjalizmu w Polsce. (Oklaski).

Wszystko to stało się możliwe i zostało urzeczywistnione dzięki temu, że stosunki między naszymi krajami rozwijają się obecnie na podstawie zasad proletariackiego internacjonalizmu, na podstawie zasad Lenina — Stalina, pod których kierownictwem założona została i krzepnie wszechstronna współpraca narodów, które wyrwały się z niewoli kapitalistycznej. Współpraca ta oparta jest na uznaniu równouprawnienia wielkich i małych narodów, braterskiej pomocy wzajemnej i wspólnej walki o zwycięstwo socjalizmu pod sztandarem Lenina — Stalina. *(Burzliwe, długotrwałe oklaski).*

Jesteśmy wszyscy świadkami losów Jugosławii, która drogą oszustwa wpadła w ręce szpiegów i prowokatorów. Zaprzedali oni swój naród, sprzedali się imperialistom anglo - amerykańskim. Obecnie wszyscy widzą, że banda Tito — Kardela — Rankowicza przywróciła już w Jugosławii kapitalistyczne porządki, pozbawiła naród wszystkich jego zdobyczy rewolucyjnych, przekształciła kraj w narzędzie agresywnych mocarstw imperialistycznych. Zdając sobie sprawę, że naród jugosłowiański nienawidzi tej najemnej bandy zbrodniarzy, którzy wkradli się do władzy, utrzymuje ona chwilowo swą władzę przy pomocy krwawego terroru i faszystowskich metod rządzenia. Nie może to trwać długo. **Narody Jugosławii znajdą drogę do wolności i do zlikwidowania reżimu titowsko - faszystowskiego.** (Oklaski).

Wynika z tego, że musimy być czujni wobec zamaskowanych wrogów proletariackiego internacjonalizmu, że miłujące wolność narody winny być do końca wierne leninowsko - stalinowskim zasadom internacjonalizmu i bronić ich jako najważniejszej podstawy braterskiej współpracy narodów. *(Długotrwałe oklaski).*

W dobie obecnej, gdy anglo-amerykański blok mocarstw imperialistycznych przeszedł do polityki jawnego przygotowywania nowej wojny światowej, a nawet do aktów bezpośredniej agresji, przyjaźń i przymierze między Związkiem Radzieckim a Polską ma doniosłe znaczenie również dla sprawy obrony pokoju.

Ze wszech miar zaostrzać czujność narodów w dziele zapobieżenia wojnie

Nie możemy zamykać oczu na to, że państwa, które wchodzą w skład agresywnego sojuszu północno - atlantyckiego wkroczyły na drogę niepohamowanego wyścigu zbrojeń oraz, że tworzenie wciąż nowych amerykańskich baz wojennych w Europie i na Bliskim Wschodzie potęguje niebezpieczeństwo wojny. Imperialiści anglo-amerykańscy wraz ze swoimi satelitami francuskimi i innymi przystąpili już do remilitaryzacji Niemiec zachodnich i do odbudowy militaryzmu japońskiego. Spieszą się oni z realizacją tych beznadziejnie awanturniczych planów, nie cofając się przed brutalnym pogwałceniem porozumień międzynarodowych. Nie może to jednak przesłonić faktu, że w obozie imperializmu narastają wewnętrzne przeciwieństwa w poszczególnych krajach, a jednocześnie zaostrza się walka między rządzącymi klikami mocarstw.

W tych warunkach trzeba nie tylko utrzymywać, lecz również ze wszech miar zaostrzać czujność narodów w dziele zapobiegania wojnie i obrony pokoju. Tylko w tym możemy widzieć mocną gwarancję zapewnienia pokoju.

W ciągu ostatnich lat obóz miłujących pokój państw znacznie okrzepł. Wraz ze Związkiem Radzieckim walkę o utrzymanie pokoju prowadzą kraje demokracji ludowej i tak potężny nasz nowy sprzymierzeniec jak Chińska Republika Ludowa. *(Długotrwałe oklaski).*

Ruch obrońców pokoju wzrasta również w krajach kapitalizmu, na Zachodzie i na Wschodzie. Właśnie dlatego z taką siłą — rozległ się głos przedstawiciela Związku Radzieckiego, wzywający do zaprzestania działań wojennych i zawarcia rozejmu w Korei.

Przyjaźń i sojusz między Związkiem Radzieckim a Polską Ludowo-Demokratyczną okrzepł w ciągu tych lat. Położone przez wielkiego **STALINA** zręby przyjaźni radziecko - polskiej przekształciły się w bratni sojusz między narodem radzieckim i polskim.

Narody nasze kroczą pod jednym wspólnym sztandarem, zmierzają do jednego wspólnego celu. Ziściły się marzenia takich sławnych w historii walki o socjalizm działaczy klasy robotniczej, jak Feliks Dzierżyński którego towarzysz STALIN słusznie nazwał bohaterem Października i który był jednocześnie wielkim patriotą polskim.

U progu ósmego roku nowej historii narodu polskiego delegacja radziecka gorąco życzy dalszych sukcesów Polsce Ludowo-Demokratycznej, budującej społeczeństwo socjalistyczne, broniącej sprawy pokoju.

Niech żyje nierozerwalna przyjaźń i bratni sojusz między Związkiem Radzieckim a Polską Ludowo - Demokratyczną! *(Burzliwa długo niemilknąca owacja. Wszyscy wstają. Długotrwałe okrzyki wszystkich zebranych na cześć tow. Stalina i tow. Bieruta).*

Niech żyje naród polski i jego Prezydent Bolesław Bierut! *(Burzliwa, długotrwała owacja wszystkich obecnych. Wszyscy wstają)*

Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego i sztuki

Uchwała Prezydium Rządu w sprawie przyznania Nagród Państwowych za rok 1951

Prezydium Rządu na posiedzeniu w dniu 18 lipca 1951 roku na wniosek Komitetu Nagród Państwowych, dając wyraz szczególnej opieki Państwa nad rozwojem nauki, postępu technicznego i sztuki, w trosce o wszechstronny rozwój kultury narodowej w Polsce Ludowej — postanowiło przyznać nagrody za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego i sztuki za rok 1951. W numerze dzisiejszym zamieszczamy listę nagród I stopnia. Listę nagród II i III stopnia podamy w następnych numerach.

W DZIALE NAUKI

Prof. dr inż. **Michał Broszko** — za osiągnięcia naukowe w dziedzinie hydromechaniki teoretycznej.

Prof. dr inż. **Witold Budryk** — za osiągnięcia naukowe w dziedzinie przewietrzania kopalń i podsadzki płynnej.

Prof. dr **Adolf Chybiński** — za prace nad muzykologią i historią muzyki w Polsce, które to prace dały podstawy do walki o realizm w muzyce polskiej.

Dyr. **Jan Czarnocki** — za dorobek naukowy na polu geologii o wielkim znaczeniu dla gospodarki narodowej w Polsce Ludowej.

Prof. dr **Natalia Gąsiorowska-Grabowska** — za całokształt prac naukowych, a w szczególności za prace nad dziejami górnictwa i hutnictwa oraz przemysłu w Polsce w wieku XIX.

Prof. dr inż. **Janusz Groszkowski** — za prace naukowe w dziedzinie radiotechniki.

Prof. dr **Kazimierz Kuratowski** — za dzieło z zakresu topologii.

Prof. dr **Stefan Pieńkowski** — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie organizacji badań naukowych w fizyce doświadczalnej.

Prof. dr **Feliks Przesmycki** — za organizację i osiągnięcia w dziedzinie mikrobiologii laboratoryjnej i społecznej.

Prof. dr **Wojciech Rubinowicz** — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie fizyki teoretycznej, w szczególności promieniowania wielobiegunowego.

Prof. dr **Hugo Steinhaus** — za dorobek naukowy w dziedzinie rachunku prawdopodobieństwa i matematyki stosowanej.

Prof. dr **Janusz Supniewski** — za osiągnięcia naukowe w zakresie farmakologii, między innymi w dziedzinie syntezy antybiotyków.

Prof. dr **Wojciech Świętosławski** — za wybitne osiągnięcia naukowe w dziedzinie termochemii, kalorymetrii, ebuliometrii i azeotropii.

Prof. dr **Feliks Terlikowski** — za osiągnięcia w dziedzinie gleboznawstwa i żywienia roślin.

W DZIALE POSTĘPU TECHNICZNEGO

Inż. **Jerzy Grzymek** — za opracowanie nowej metody produkcji cementów szybkosprawnych i cennych produktów ubocznych.

Inż. **Cezary Lubiński** — za wybitne i pionierskie osiągnięcia w dziedzinie unowocześnienia montażu ciężkich konstrukcji stalowych mostów (m. in. Most Śląsko - Dąbrowski), hal fabrycznych i wielkich agregatów przemysłowych, a w szczególności za montaż pieców obrotowych w Wizowie i Wierzbicy.

Prof. inż. **Józef Szczęsny-Turski** — za inicjowanie, opracowanie i wprowadzenie do przemysłu nowych barwników i półproduktów chemicznych.

NAGRODA ZESPOŁOWA:

Mgr **Karol Akerman**, inż. **Stanisław Żurakowski**, inż. **Bronisław Zmudziński**, inż. **Seweryn Dietze** — za zainicjowanie i opracowanie w skali przemysłowej produkcji kwasu siarkowego z surowca krajowego: anhydrytu w fabryce w Wizowie.

W DZIALE LITERATURY I SZTUKI

Leopold Staff — za całokształt twórczości poetyckiej.

Julian Tuwim — za twórczość poetycką i przekładową.

Wojciech Brydziński — za całokształt działalności artystycznej, ze szczególnym uwzględnieniem pracy scenicznej w Polsce Ludowej.

Grzegorz Fitelberg — za całokształt działalności artystycznej i popularyzację muzyki polskiej w kraju i za granicą.

Jan Koszczyc - Witkiewicz — architekt — za całokształt pracy w dziedzinie konserwacji zabytków i projekt architektury gmachu SGPiS.

NAGRODA ZESPOŁOWA:

Tadeusz **Szeligowski**, Roman **Brandstaetter** — za operę pt. „Bunt Żaków" i za libretto do tej opery.

NAGRODA ZESPOŁOWA:

Państwowy Zespół Pieśni i Tańca „Mazowsze" pod kierownictwem Tadeusza Sygietyńskiego, a mianowicie: Tadeusz **Sygietyński**, Eugeniusz **Papliński**, Mira **Zimińska** oraz Zespół Artystyczny — za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie polskiego tańca ludowego i polskiej pieśni ludowej.

Francuskie Zgromadzenie Narodowe potwierdziło ważność mandatu M. Thoreza

We francuskim Zgromadzeniu Narodowym odbyła się debata nad prowokacyjnym wnioskiem degaullisty **Legendra**, podającym w wątpliwość ważność mandatu poselskiego sekretarza generalnego Francuskiej Partii Komunistycznej **Maurice Thoreza.**

Po debacie, podczas której sekretarz Francuskiej Partii Komunistycznej **Jacques Duclos** i deputowany gen. **Jouinville** wygłosili przemówienia demaskujące nikczemną prowokację faszystowską zmontowaną przez degaullistów przeciwko **Thorezowi,** w Zgromadzeniu Narodowym odbyło się głosowanie.

Zgromadzenie większością głosów odrzuciło prowokacyjny wniosek **Legendre'a** i potwierdziło ważność mandatu **Maurice Thoreza.**

PREZYDENT RP BOLESŁAW BIERUT nadał wysokie odznaczenia państwowe przodującym budowniczym wielkich obiektów socjalizmu

Prezydent RP BOLESŁAW BIERUT w 7 rocznicę Odrodzenia Polski nadał wysokie odznaczenia państwowe przodującym budowniczym wielkich socjalistycznych obiektów przemysłowych.

Za zasługi przy budowie uruchomionych przed kilkoma tygodniami **Zakładów Kwasu Siarkowego w Wizowie** Orderem „Sztandar Pracy" I kl. odznaczony został wicemin. Przemysłu Chemicznego — **Karol Akerman.** Order „Sztandar Pracy" II kl. otrzymali: naczelny inżynier Wizowskich Zakładów — **Ryszard Wileczyński,** mistrz — **Filip Hapczyk,** ślusarz i racjonalizator — **Stanisław Cukiernik,** przodownik pracy — **Antoni Kuleczyński,** ślusarz, brygadzista — **Wojciech Nichałowski,** naczelny inżynier Centralnego Zarządu Przemysłu Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych — **Bronisław Zmudziński** i budowniczy Wizowa prof. Politechniki Wrocławskiej — **Stanisław Żurakowski.**

Ponadto 10 budowniczych Zakładów Wizowskich odznaczonych zostało Złotymi Krzyżami Zasługi, 12-tu Srebrnymi Krzyżami Zasługi, a 10-ciu budowniczych Brązowymi Krzyżami Zasługi.

Spośród budowniczych wielkich **Zakładów Włókien Sztucznych w Gorzowie** Orderem „Sztandar Pracy" I kl. odznaczony został dyrektor Instytutu Włókien Sztucznych — **Stefan Chwaliński,** zaś Orderem „Sztandar Pracy" II kl. odznaczeni zostali: inż. **Wiktor Albrecht** z Instytutu Włókien Sztucznych w Jeleniej Górze, **Henryk Ejchart** — dyr. budowy, inż. **Bohdan Brodowski** — główny inż. budowy, inż. **Stanisław Wyrzykowski** — główny projektant i majster **Stanisław Mozol.**

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: inż. **Stanisław Drzewiński** i **Leon Krotowski.** Ponadto 30 przodujących inżynierów, robotników i techników Zakładów Gorzowskich Prezydent RP odznaczył Złotymi, Srebrnymi i Brązowymi Krzyżami Zasługi.

Prezydent RP odznaczył również Krzyżami Zasługi wielu budowniczych potężnej cementowni „**Odra**", wielkiej garbarni **w Gnieźnie,** budowniczych Nowej Huty, Fabryki im. Kasprzaka w Warszawie, nowego warszawskiego **PDT,** budowniczych nowej hali produkcyjnej w **Fabryce im. gen. Świerczewskiego w Warszawie** i innych obiektów.

Wiece, zabawy i manifestacje w całym kraju

Z radością i dumą z uzyskanych osiągnięć w socjalistycznym budownictwie obchodził naród nasz swe wielkie Święto — 7 rocznicę Odrodzenia Polski. Na licznych akademiach robotnicy z dumą meldowali o zrealizowaniu i przekroczeniu zobowiązań lipcowych.

ŁÓDŹ

(Kor. wł.). Od rana rzesze łodzian tłumnie wypełniły park ludowy, gdzie na 14 specjalnie przygotowanych placach oczekiwały mieszkańców liczne atrakcje.

Szczególną popularnością cieszyły się występy teatru kukiełkowego **„Arlekin"** na placu zabawowym, zorganizowanym przez ZMP-owców. Dużym zainteresowaniem cieszyły się również na festynie występy zespołów świetlicowych łódzkich zakładów pracy, wojska, teatrów oraz występy cyrku.

T. SZCZEP.

POZNAŃ

(Kor. wł.) Mieszkańcy Poznania radośnie obchodzili Święto Odrodzenia. W niedzielę całe społeczeństwo bawiło się radośnie i beztrosko w parkach i na placach. **Blisko 30 tys. osób wzięło udział w centralnej zabawie ludowej nad jeziorem „Rusałka".** Wystąpiły na niej zespoły artystyczne Centrali Mleczarsko-Jajczarskich, PSS, Zakładów Lecznictwa Pracowniczego i wielu innych. Występy budziły ogromne zainteresowanie. Młodzież poznańska bawiła się i oglądała występy w parku na terenie Targów Poznańskich.

Wraz ze starszymi Święto Odrodzenia obchodziły dzieci. Jedną z głównych uroczystości dziecięcych była wielka zabawa zorganizowana przez Zw. Zaw. Spoż. i Zw. Zaw. Energetyków na terenie olbrzymiego dziecińca miejskiego. **R. MATCZAK**

RZESZÓW

(Kor. wł.). Całe społeczeństwo województwa rzeszowskiego uroczyście obchodziło Święto 22 Lipca. We wsiach i miastach odbyły się akademie, zebrania, zabawy ludowe i wiele innych imprez.

W parowozowni Głównej 1-ej klasy w Rzeszowie odbyła się uroczysta akademia z udziałem kolejarzy węzła. Po przemówieniach tow. tow. **Brodka** i **Kielara** nastąpiło rozdanie nagród i dyplomów za wydajną pracę zawodową i społeczną.

Tow. **Jan Wujcik awansowany został z p. o. instruktora Szkoły Mechanicznej na starszego rzemieślnika. Tow. Wiktor Żarow otrzymał dyplom i nagrodę w postaci teczki skórzanej. Tow. Albin Ciepiela — pracownik parowozowni otrzymał radio i dyplom uznania.** **L. LEW.**

SZCZECIN

Na stokach Wałów Chrobrego w Szczecinie, na wszystkich wieżach olbrzymich dźwigów portowych powiewały ogromne flagi, widniały portrety **Józefa Stalina, Prezydenta RP Bolesława Bieruta i Feliksa Dzierżyńskiego.** Trzy mapy: Polski, województwa szczecińskiego i miasta Szczecina obrazują wspaniałe osiągnięcia, uzyskane przez naród polski i społeczeństwo Szczecina w ubiegłym sześcioleciu. Ludność województwa uczestniczyła masowo w uroczystych akademiach na cześć Święta Odrodzenia oraz w licznych imprezach artystycznych i sportowych, zorganizowanych w związku z rocznicą.

WROCŁAW

W woj. wrocławskim szczególnie radośnie obchodzili Święto robotnicy wielkiego kombinatu chemicznego „**Rokita**", którzy podjęte w Czynie Lipcowym zobowiązania wykonali z poważną nadwyżką, dając Państwu **dodatkową produkcję wartości 820.000 zł.**

W przeddzień Święta Odrodzenia klasa robotnicza Dolnego Śląska otrzymała wiele nowych obiektów przemysłowych, urządzeń socjalnych oraz 269 nowych izb mieszkalnych. We Wrocławiu zakończono budowę odcinka linii tramwajowej, łączącej osiedle Wojszyce z miastem.

GDAŃSK

Na głównych placach i ulicach **Gdańska** rozwieszono tablice z wykresami ilustrującymi osiągnięcia i rozbudowę polskich portów, polskiej floty handlowej, rybołówstwa i miejscowego przemysłu. Oddano do użytku 4 przedszkola w Gdańsku, ośrodek zdrowia w Gdyni, kino w Orłowie oraz ośrodek zdrowia na Pohulance.

Wspaniała defilada na pl. Dzierżyńskiego w Warszawie

(Dokończenie ze str. 1-ej)

mieczu, trzymajcie karabin w pogotowiu bojowym, wrogowie nasi nie śpią".

Suną teraz zmotoryzowane **lekkie działa, haubice, ciężkie moździerze, artyleria przeciwpancerna i przeciwlotnicza.** Wszystko świeci czystością: samochody, działa, broń. Żołnierze **troskliwie opiekują się powierzonym im sprzętem — wiedzą, jak bardzo gotowość bojowa jednostek uzależniona jest od stanu i utrzymania sprzętu bojowego.**

Na straży pokoju

Ugina się teraz asfalt pod gąsienicami. Przejeżdża **ciężka artyleria.** Nowa fala entuzjazmu wita **katiusze** — na szynach srebrzą się pociski.

Entuzjazm zebranych rośnie. **Sta-lin! Bie-rut! Po-kój!** Potem znowu **Mo-ło-tow, Mo-ło-tow!**

Tow. Mołotow podnosi obie ręce do góry i dziękuje. Prawdziwy huragan oklasków, tysiące rąk unosi się w powietrze, gdy tow. Bierut, a potem Marszałek Rokossowski pozdrawiają zebranych. A teraz niemilknące okrzyki na cześć przywódców klasy robotniczej: „Niech żyje **Kim Ir-sen, Mao Tse-tung, Wilhelm Pieck, Thorez, Togliatti!..."**

Tysiące ludzi wznoszą okrzyki na cześć bratniego sojuszu polsko-radzieckiego, na cześć Armii Radzieckiej, która przyniosła nam wolność i która po bratersku zaopatrzyła naszą armię we wspaniałą nowoczesną broń. Stojący na chodnikach robotnicy rozprawiają z ożywieniem o tym, jak to dziś w znacznym stopniu zmotoryzowana jest nasza armia, o zaletach bojowych, o wielkiej sile ogniowej radzieckiej broni.

Wymierzone w górę lufy artylerii przeciwlotniczej, ręce artylerzystów mocno oparte na urządzeniach celowniczych — to **ostrzeżenie dla podżegaczy wojennych, dla imperialistycznych piratów powietrznych.** Tysiące głosów podchwytują słowa **„Dla Pokoju! Po-kój! Po-kój!" — bije z nich świadomość, że ta broń co rok nowocześniejsza, co rok liczniejsza i bardziej udoskonalana — to dowód rosnących sił obozu pokoju, to broń pokoju, to gwarancja pokoju.**

W obronie naszego socjalistycznego budownictwa

Z trybun z dumą i zaufaniem patrzą na ciężkie działa robotnicy — **pewni, iż broń ta ochrania ich pokojowe budownictwo,** patrzą kobiety — **widzą w nich zabezpieczenie spokojnej przyszłości swoich dzieci,** patrzy młodzież — **znajdując w nich gwarancję swojej twórczej, radosnej młodości.**

Bo 7 lat Polski Ludowej, to nie tylko wzrost naszego budownictwa gospodarczego i kulturalnego, wzrost, jakiego nigdy w Polsce dotąd nie było i być nie mogło — **te 7 lat stworzyły również potężną siłę zbrojną strzegącą tego wielkiego placu budowy, w jaki przekształciła się Polska, siłę, którą mnoży nierozerwalny sojusz z niezwyciężoną Armią Radziecką, z armiami krajów demokracji ludowej.**

Nadjeżdżają **czołgi** — ciężkie, najcięższe. Z otwartych luków na wieżyczkach wychylają się młode, uśmiechnięte twarze — znowu lecą ku nim wiązanki kwiatów. Na bocznych ścianach wieżyczek — białe orły.

Często stojący na chodnikach, na trybunach robotnicy i chłopi pozdrawiają oficerów i żołnierzy — **to przecież ich synowie i bracia.**

Nasze wojsko ludowe jest nierozłącznie związane z narodem, z jego walką i pracą, wychowywane jest w duchu umiłowania budującej socjalizm Ojczyzny, w duchu gotowości do obrony pokoju, w duchu braterstwa broni z Armią Radziecką.

Idą junacy...

Junacy niosą duże litery: **„SŁUŻBA POLSCE".** Las szturmówek — biało - czerwonych, czerwonych, niebieskich.

Przed nimi transparent: **„Niech żyje i rozkwita nasza wolna Ojczyzna — Polska Ludowa!"** Następne szeregi niosą ogromne **emblematy ZMP, ŚFMD i Komsomołu.** Witają je okrzyki: **„Niech żyje ZMP — młoda gwardia budowniczych socjalizmu!" „Niech żyje Leninowsko-Stalinowski Komsomoł — organizacja bratniej młodzieży radzieckiej!"**

Gra orkiestra SP-owska. Młodzi chłopcy z zapałem uderzają w werble i dmą w fanfary. Każdy z oddziałów jest jakby symbolem jednego odcinka pracy SP-owskiej. Idą chłopcy z kilofami na ramionach, z wiertarkami w dłoniach. Idą dziewczęta z aparatami telefonicznymi i słuchawkami na uszach. Sanitariuszki można poznać po opaskach Czerwonego Krzyża na rękawach. Niosą piłki do gry, karabiny szermiercze, idą powitane burzą oklasków, równo wybijające rytm marsza dziewczęta z automatami w dłoniach. Dwie kompanie niosą książki w rękach. Historię WKP(b), Dzieła Lenina, Stalina, książki polskich pisarzy — klasyków, książki pisarzy radzieckich.

„Tysiące rąk, miliony rąk..." — śpiewają kolumny junaczek. Wielki transparent głosi: **„Niech żyje III Światowy Zlot Młodych Bojowników o Pokój — manifestacja młodzieży świata przeciw podżegaczom wojennym!"**

Barwny pochód radości

C godz. 12.30 rozpoczyna się barwna, radosna defilada **8.000 sportowców.** Prowadzi ją mistrzyni świata w gimnastyce Helena **Rakoczy** w otoczeniu innych wybitnych mistrzów sportu. Za nimi proporce wszystkich zrzeszeń sportowych.

Wielkie portrety **STALINA, BIERUTA** i **DZIERŻYŃSKIEGO** otwierają przemarsz sportowców. Poszczególne zrzeszenia wystawiły grupy w jednolitych, barwnych kostiumach.

„Zdobywając Odznakę SPO — wzmacniamy swe siły do walki o Plan 6-letni" — transparent ten podkreśla dobitnie wagę wspaniałego rozwoju kultury fizycznej i sportu dla nowych zwycięstw produkcyjnych w walce o plan.

Obiekty przemysłowe, domy mieszkalne, urządzenia socjalne i sportowe oddane zostały do użytku w dniu Święta Odrodzenia

W przeddzień Święta Odrodzenia, dzięki realizacji zobowiązań produkcyjnych podjętych dla uczczenia 7 rocznicy wyzwolenia Polski, setki nowych obiektów przemysłowych, szkół, domów mieszkalnych, urządzeń sportowych i kulturalnych oddanych zostało przedterminowo do użytku.

W Gnieźnie rozpoczęła produkcję najnowocześniejsza w Polsce garbarnia

(Kor. wł.). W dniu 21 bm. przy udziale całej załogi i licznych gości, mistrz warsztatu mokrego ob. **Kwaśniewski** złożył ministrowi Przemysłu Lekkiego tow. **Stawińskiemu** dumny meldunek, że największa w Polsce i najnowocześniejsza garbarnia w Gnieźnie gotowa jest do produkcji. W tej samej chwili, wśród burzliwych oklasków i przy dźwiękach orkiestry ruszyły wielkie urządzenia nowej garbarni.

Podczas uroczystego otwarcia zakładu min. Stawiński odznaczył Krzyżami Zasługi wyróżniających się w pracy nad uruchomieniem garbarni pracowników. Złotym Krzyżem Zasługi odznaczony został inż. bud. **Świetlik,** a srebrnymi tow tow. **Żykowski** i **M. Stasiński.** (KD)

Pierwsi mieszkańcy MDM

Dzięki codziennej ofiarnej pracy warszawskich murarzy, betoniarzy, zbrojarzy, cieśli, inżynierów i architektów, w dniu 21 bm. oddane zostały do użytku 2 pierwsze bloki MDM.

Podczas uroczystej akademii w niewykończonym jeszcze bloku 6-b przewodniczący Stołecznej Rady Narodowej tow. **Albrecht** odebrał z rąk murarza **Władysława Ostatka** klucze bloków 2-a i 1-d liczące 344 izby poczym wręczył 44 bohaterom socjalistycznego współzawodnictwa i czołowym przodownikom pracy, robotnikom, nauczycielom, pielęgniarkom i artystom — pierwszym mieszkańcom MDM — przydziały na mieszkania.

Wśród osób, które otrzymały przydział mieszkaniowy na MDM znajduje się kol. **Krystyna Sobiech** — przodownica pracy w Zakł. Wytw. Lamp Radiowych im. Róży Luksemburg, wykonująca 200 proc. normy. Na uroczystej akademii lipcowej w zakładzie pracy, kol. Krystyna — aktywistka ZMP — otrzymała przegrupowanie i awansowała na brygadzistkę, a dziś przyznano jej mieszkanie na MDM.

— Nie mogę wprost uwierzyć w szczęście, jakie mnie spotkało mówi nam kol. Krystyna. — Zaraz pójdę, obejrzeć mieszkanie, za kilka dni przeprowadzę się z baraku fabrycznego do nowego 3 pokojowego mieszkania, sprowadzę rodziców i siostrę z Dzierżoniowa, a od jutra z jeszcze większym zapałem i entuzjazmem pracować będę w zakładzie, by jak najwięcej przyczynić się do zbudowania szczęśliwej, socjalistycznej Polski.

— Ogromnie cieszę się z tego mieszkania, które zawdzięczam Polsce Ludowej — mówi nie ukrywając swej radości cieśla z MDM, przodownik pracy Tadeusz Tomaszewski. **Już jutro rozpocznę walkę o przekroczenie moich dotychczasowych 236 proc. normy. Chcę bowiem, żeby jak najwcześniej i jak najwięcej ludzi pracy otrzymało wygodne i śliczne mieszkania w Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej.**

Podobnie jak Krystyna Sobiech i Tadeusz Tomaszewski, przydział na mieszkania na MDM otrzymali przodownicy pracy tokarz **St. Jabłoński,** cieśla **Fr. Materski, St. Rdzanek,** pielęgniarka **H. Poświcz,** kolejarz **Śliwiński,** nauczycielka **A. Łapińska,** artysta rzeźbiarz **St. Lisowski** i inni.

A za kilka dni w dalszych 43 nowych mieszkaniach zamieszkają nowi lokatorzy. **(STANIS)**

W Poznaniu otwarto przedszkole dla 140 dzieci

(Kor. wł.). Społeczeństwo Poznania nie zapomniało w dniu Święta Odrodzenia o swoich najmłodszych. **Związek Zawodowy Prac. Handlu ufundował dla 140 dzieci robotników poznańskich piękne przedszkole,** któremu nadano imię 22 Lipca.

Ponadto robotnicy poznańscy otrzymali piękne domy mieszkalne przy ulicy Czartorii 9, M Magdaleny 2 i Kozie 12.

W centrum miasta, otwierając wydział technologii rolnej przy Uniwersytecie Poznańskim prof. Janicki zobowiązał się w imieniu naukowców, że do końca roku opracują metodę produkowania witaminy B-12 — środka przeciw anemii.

R. Matczak

Ruszyła cementownia „Odra"

22 lipca br. ruszyła produkcja największej w Polsce cementowni „Odra" w **Opolu.**

Na uroczystość uruchomienia zakładu przybyli m.in. minister Przemysłu Lekkiego **Stawiński,** wicemin. **Grzymek** oraz przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zaw. Prac. Budownictwa — pos. **Baryła.**

Długo niemilknącymi oklaskami powitali zebrani telegram premiera Rządu RP **Józefa Cyrankiewicza,** z serdecznymi gratulacjami z okazji uruchomienia fabryki.

Pierwsza wrzeciona kombinatu piotrkowskiego ruszyły

Załoga Piotrkowskiego Kombinatu Bawełnianego wykonała zobowiązanie przedterminowego uruchomienia kombinatu — pierwsze partie wrzecion puszczone zostały 21 lipca zamiast jak przewidywał plan — w początkach października br.

Załoga Kombinatu uchwaliła wysłać do Prezydenta RP **Bolesława Bieruta** list z meldunkiem o uruchomieniu Zakładów. Załoga przyrzekła w liście — za wzór postawić sobie energię, wysiłek i żelazną wolę **Feliksa Dzierżyńskiego.**

*

Ponadto w dniu Święta Odrodzenia otwarte zostały: olejarnia w **Brzegu,** Centralny Dom Towarowy w **Warszawie** oraz ruszyła baza rybołóstwa dalekomorskiego w **Świnoujściu.**

Kolejny odcinek wspomnień FELIKSA SZTAMA zamieścimy w numerze następnym

SZTANDAR MŁODYCH — SPORT

Reprezentacja ZS Gwardia Zdobywa Puchar Prezydenta RP

Doroczny mecz piłkarski w dniu Święta Wyzwolenia

W dniu 22 lipca odbyło się w Warszawie na stadionie CWKS-u doroczne, piąte z kolei spotkanie piłkarskich reprezentacji ZS Gwardii i Wojska o Puchar Prezydenta RP. Mecz zakończył się zwycięstwem ZS Gwardii 2:1 (1:1). Bramki dla zwycięzców strzelili Mordarski i Patkolo, dla pokonanych Brejter.

Sędziował bardzo dobrze Cober ze Śląska.

Drużyna ZS Gwardii opierała się na zespole przodownika Ligi Piłkarskiej, krakowskiej Gwardii. Na bramce wystąpił **Burhardt** z Bydgoszczy, na prawym skrzydle **Olszewski** z Warszawy, a na lewym łączniku **Patkolo.** Wojskowi oparli swój skład na drużynie **CWKS-u,** uzupełniając ją **Durniokiem** na obronie **Koryntem** w pomocy oraz **Jezierskim** i **Piątkiem** w ataku.

Mecz nie był specjalnie interesujący. Już w trzeciej minucie **Mordarski** wykorzystuje zły wybieg **Stefaniszyna** i strzela ponad nim bramkę dla **Gwardii.** W 18 minucie **Breiter** uzyskuje punkt dla wojskowych wbijając do bramki piłkę, fatalnie wypuszczoną przez **Burhardta.** Zwycięska bramka dla Gwardii pada po ładnym zagraniu całego ataku ze strzału **Patkoli.**

Przed rozpoczęciem spotkania wygłosił przemówienie mjr. **Czajkowski,** podkreślając wielki rozwój sportu w ciągu 7 lat istnienia Polski Ludowej. Zebrana na stadionie publiczność manifestacyjnie podchwyciła okrzyki na cześć Prezydenta RP, Bolesława BIERUTA i Chorążego Światowego Obozu Pokoju Generalissimusa STALINA.

Wręczenia Pucharu zwycięskiej drużynie dokonał Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta RP, min. Rybicki.

Z trasy I Wojewódzkiego Kolarskiego Wyścigu Pokoju

(obsługa własna)

Po jednodniowym odpoczynku w Płocku, nastąpił start do III etapu Płock — Sochaczew, długości 64 km. Dopiero od Gąbina nastąpił jednak start ostry.

Etap Płock — Sochaczew był najciekawszym etapem i został on rozegrany „na szybkość".

Na 16 km przed metą w czołówce znajduje się 4 zawodników: **Zalewski, Gładyka, Truchanowski** i **Zakrzewski.** Przy wjeździe na stadion prowadzący stawkę Zakrzewski zmylił wjazd. Z błędu kolegi skorzystał Zalewski, który finiszując przejechał linię mety jako pierwszy. Jest to trzecie zwycięstwo tego 18-letniego kolarza, wychowanka Spójni Garwolińskiej.

III etap wygrała zespołowo drużyna Warszawy, wysuwając się tym samym na pierwsze miejsce w klasyfikacji zespołowej (czas 6,05.50) przed Garwolinem (6,07.25) i Siedlcami I (6,12,32).

Indywidualnie po 3 etapach prowadzi Zalewski przed Truchanowskim z LZS Zielonki i Zakrzewskim z Grodziska Mazowieckiego. **KRAWCZYK**

Wrzesiński zwycięża w wyścigu Lublin — Chełm — Lublin

W dniu 22 bm. odbył się rozgrywany corocznie na trasie Lublin — Chełm — Krasnystaw — Lublin, długości 165 km, wyścig kolarski pod nazwą „Szlakiem Wyzwolenia".

Wyścig zakończył się zwycięstwem Wrzesińskiego, który przejechał trasę w czasie 4:53,40, przed **Klabińskim, Królakiem, Kulawikiem i Gabrychem.**

W punktacji zespołowej zwyciężyła Gwardia w czasie 15:09.45 przed Unią (Chorzów i CWKS).

Wszechzwiązkowy dzień sportowców radzieckich

Wczoraj, 22 lipca odbywało się w ZSRR tradycyjne święto — wszechzwiązkowy dzień sportowców radzieckich. Na stadionach, boiskach, basenach, w parkach stolicy państwa radzieckiego odbyły się masowe zawody sportowe, z udziałem lekkoatletów, drużyn piłki nożnej, siatkówki, koszykówki, wioślarzy i pływaków.

Na centralnym stadionie Dynamo w Moskwie odbyła się rewia uczestników Wszechzwiązkowej Spartakiady Studentów.

Pod Moskwą miały miejsce zawody najsilniejszych drużyn motocyklowych stolicy, a na rzece Moskwie zawody wioślarskie. W stołecznym parku kultury im. Gorkiego i w Izmajłowskim Parku w Sokolnikach odbyły się w niedzielę masowe zabawy ludowe, z okazji wszechzwiązkowego dnia sportowców radzieckich.

Wszechzwiązkowy dzień sportowców radzieckich — pisze „Sowieckij Sport" — **to święto młodości, zdrowia i piękna. Uważając kulturę fizyczną i sport jako jeden z potężnych środków wychowania komunistycznego mas pracujących, wzmocnienia zdrowia, przygotowania do pracy i obrony ojczyzny socjalistycznej, partia bolszewików nakreśla wielkie zadania w dziedzinie wychowania fizycznego ludzi radzieckich.**

We wszystkich imprezach sportowcy radzieccy zademonstrowali nie tylko wspaniałą technikę, taktykę i sprawność, lecz również wielkie wartości moralne człowieka radzieckiego, potwierdzając w pełni wyższość systemu radzieckiego wychowania fizycznego, wyższość socjalistycznego ustroju radzieckiego nad ustrojem kapitalistycznym.

Wojskowa Akademia Techniczna otrzymała imię Jarosława Dąbrowskiego

(DEKRET z dn. 18.7.1951)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 255) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

ART. 1. Wojskowej Akademii Technicznej, utworzonej na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1951 r. o utworzeniu Wojskowej Akademii Technicznej (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 136) nadaje się nazwę „WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA IMIENIA JAROSŁAWA DĄBROWSKIEGO".

ART. 2. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

ART. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej (—) Bolesław BIERUT.

Prezes Rady Ministrów (—) Józef CYRANKIEWICZ.

Minister Obrony Narodowej (—) Konstanty ROKOSSOWSKI, Marszałek Polski.

Prowokacyjne ataki wojsk gen. RIDGWAY'A

Po rozpoczęciu się rokowań w sprawie zawieszenia broni, generałowie **Ridgway** i **Van Fleet** udali się na front i dokonali inspekcji wojsk amerykańskich i lisynmanowskich. Po tej inspekcji wojska interwencyjne przeprowadziły szereg silnych ataków na całym froncie. Wszystkie te ataki zostały odparte przez oddziały Koreańskiej Armi Ludowej i ochotników chińskich, przy czym nieprzyjaciel poniósł znaczne straty w ludziach i sprzęcie.

Dowództwo Koreańskiej Armii Ludowej stwierdza, że ataki wojsk interwencyjnych mają charakter prowokacyjny. Żołnierze wojsk ludowych oświadczają, że jeżeli mimo pokojowych dążeń narodu koreańskiego i narodu chińskiego oraz innych narodów, interwenci zerwą rokowania w sprawie zaprzestania działań wojennych i rozpoczną ofensywę, to ofensywa ta będzie odparta przez wojska ludowe i przekształci się w ostateczną klęskę wojsk interwencyjnych.

WYDAWCA: Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej. REDAGUJE: Komitet. Nakład RSW „Prasa". ADRES REDAKCJI: Warszawa, Al. I Armii WP nr 11. TELEFONY: Centrala 8-09-81. Redaktor Naczelny: 8-76-61. Dział Korespondentów i Listów 8-75-24. Redakcja nocna: 7-01-22.
Prenumerata i kolportaż PPK „Ruch" Oddział w Warszawie, ul. Srebrna 12. Centrala Telefoniczna 8-04-20, 22, 23, ... 30. Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo - Telekomunikacyjne na konto PKO I 15208 oraz kasy PPK „Ruch" w Warszawie, ul. Srebrna 16.
5 6 Pl. Trzech Krzyży 16. Prenumerata miesięczna — zł 1.80, kwartalna — Wiejska 12, tel. 4-01-80 — 90. Skład Wiejska 12, tel. 4-01-80 — 90. Skład i druk Zakłady Graficzne Domu Słowa Polskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. 2-B-33081